Περιοδος 2η,
Νο 21
Ιουλιος - Αυγουστος '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

Οι ενιαιες εξετασεις σελ. 2
Οχι στις απελασεις των ξενων εργατων σελ. 4
Η σφαγη στη Σομαλια σελ. 5
Η απεργια στο Βασιλικο σελ.8
Η απεργια των πιλοτων σελ. 9
Ο εξεφτελισμος του φασιστα Λεπεν σελ. 12

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ **ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ** **ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ**

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ!

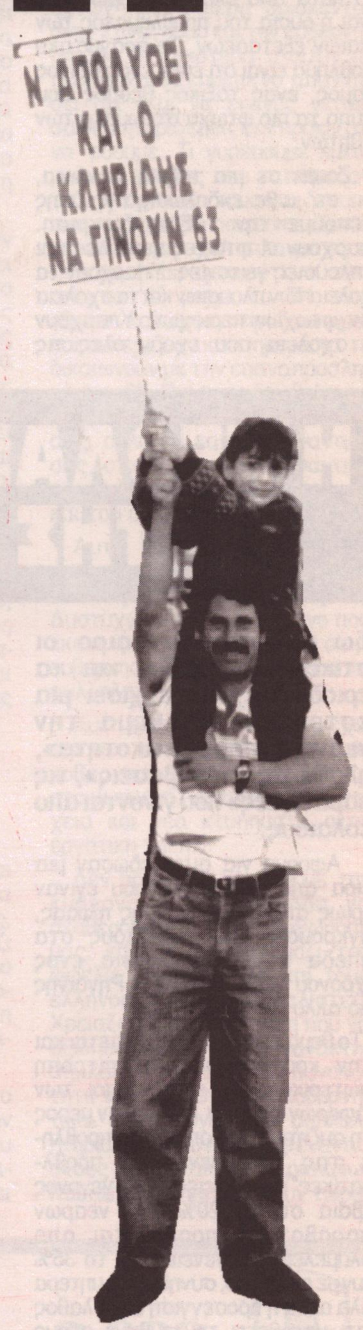

Τεσσερεις μηνες στην εξουσια η κυβερνηση του Συναγερμου εχει δειξει το πιο αντεργατικο προσωπο της. Ειναι μια φαταουλικη κυβερνηση που προσπαθει ν' αρπαξει οσα μπορει παραπανω απο την εργατικη ταξη για να τα δωσει στους ομοιους της, τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους και τους εμπορους.

Τρωγοντας μεγαλωνει και η ορεξη της. Μας εριξε μια αυξηση πανω στα τσιγαρα και τα καυσιμα και προτεινε αυξηση στον ΦΠΑ και την «εισφορα» για την αμυνα. Για να μην αντιδρασουμε ειπε οτι θα τα βαλει τον Οχτωβρη αλλα οταν ειδε οτι οι αντιδρασεις απο τις ηγεσιες των συντεχνιων ηταν μονο στα λογια τα ξαναφερε πισω και θελει να μας τα επιβαλει τωρα για να μας χαλασει και τις καλοκαιρινες μας διακοπες. Και οχι μονο. Ερχεται να φορολογησει τα επιδοματα διανυκτερευσης και διακινησης των εργαζομενων, οπως κανει με τους πιλοτους ταχα για να παταξει την φοροδιαφυγη.

Αν θελει να παταξει την φοροδιαφυγη ας πιασει τους δικους της με τους μυστικους λογαριασμους στις Ελβετιες που κορδονωνται στις επαυλεις και τις λιμουζιναρες τους.

Αν δεν τους αντισταθουμε θα μας τα παρουν ολα. Αυτοι δεν εχουν ντροπη πανω τους. Ειναι αξιοι να παρουν ακομα και το γαλα απο ενα παιδι που πεινα. Ηδη εχουν προκαλεσει τη δυστηχια και τη στερηση στις οικογενιες χιλιαδων εργαζομενων που απολυσαν στην ενδυση, την υποδηση και τα ξενοδοχεια.

Εχουν απλωσει τα χερια τους και τα χωνουν ολο και πιο βαθεια στη τσεπη μας. Να τους τα κοψουμε πριν προλαβουν να μας κοψουν αυτοι το ψωμι. Καθε ανοχη και καθηστερηση να τους απαντησουμε, τους αποθρασυνει ακομα παραπανω. Η μονη γλωσσα που καταλαβαινουν αυτοι ειναι η γλωσσα των απεργιων και των κινητοποιησεις. Μ΄αυτη πρεπει να τους μιλησουμε. Τωρα οχι αυριο. Καθε καθηστερηση ειναι σε βαρος μας.

αναλυση στη σελ 3

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Συζητηση που εγινε στα πλαισια του Επαναστατικου Μαρξισμου '93 με εισηγητες απο την Εργατικη Δημοκρατια, το ΑΚΕΛ και το τουρκοκυπριακο περιοδικο Sosialist Gozlem **σελ. 6-7**

ΕΝΙΑΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ενας αδικος ταξικος θεσμος

Για τριτη χρονια οι αποφοιτοι των λυκειων μπηκαν στη δοκιμασια των ενιαιων εξετασεων και βγηκαν τσακισμενοι. Το ποσοστο αποτυχιας στη φυσικη εφτασε στο 85%, ενω ενα 40% δεν μπορεσε να ξεπερασει το 5, με αποτελεσμα αρκετοι μαθητες δεν θα μπορεσουν αν παρουν το απολυτηριο τους. Η αποτυχια ηταν τετοια που στο τελος αναγκαστηκε ακομα και το Υπουργειο Παιδειας να το παραδεχτει.

Οι αντιδρασεις και οι διαμαρτηριες απο τους γονεις και μαθητες ηταν εντονες. Η απαντηση που πηραν απο το υπουργειο παιδειας μεσω καποιου επιθεωρητη που μιλουσε στο ραδιο Αστρα ηταν μια προσπαθεια να πεισουν του γονεις και τους μαθητες οτι για την αποτυχια ευθυνεται προπαντων ο καθηγητης με τις δασκαλοκεντρικες του μεθοδους, με την ελλειψη παιδαγωγικης καταρτησης, με την αψυχολογητη προσεγγιση των μαθητων. Εριξε ακομα την ευθυνη στους φροντιστες που χρησιμοποιουν μια «ατελειωτη ασκησιολογια».

Τιποτα απο ολα αυτα ομως δεν ειναι η ουσια του προβληματος των ενιαιων εξετασεων. Το πραγματικο προβλημα ειναι οτι ειναι ενας αδικος θεσμος, ενας ταξικος θεσμος που χτυπα τα πιο φτωχα στρωματα των μαθητων.

Ζουμε σε μια ταξικη κοινωνια, που σε καθε εκδηλωση της ζωης βλεπουμε την ταξικη διακριση. Υπαρχουν οι φτωχες γειτονιες και οι πλουσιες γειτονιες. Υπαρχουν τα σχολεια των πλουσιων και τα σχολεια των φτωχων περιοχων. Υπαρχουν τα σχολεια που εχουν ολες τις ανεσεις, κληματολογικες και εκπαιδευτικες, video, εργαστηρια και αλλα, και αυτα που δεν εχουν θερμανση ή ακομα και παραθυρα τον χειμωνα για να μην πουμε εργαστηρια και αλλα παρομοια.

Οι μαθητες αυτων των διαφορετικων σχολειων καλουνται στο τελος του χρονου να δωσουν τις ιδιες, ενιαιες εξετασεις και το υπουργειο χαρακτηριζει αυτη την κατασταση σαν αντικειμενικο κριτηριο. Ποσες πιθανοτητες ομως εχουν οι μαθητες αυτων των σχολειων των φτωχων περιοχων, κυριως εργατικων περιοχων ή της υπαιθρου, να συναγωνιστουν τους μαθητες των πλουσιων σχολειων;

Ευτυχως που πολλοι καθηγητες δεν εχουν αυτη τη ταξικα διεστραμενη αντιληψη περι «αντικειμενικοτητας» που εχει η κυβερνηση και βαθμολογουν διαφορετικα. Βαζουν συνηθως ενα καλο βαθμο στον καλητερο μαθητη της ταξης, οσο μετριος κι' αν ειναι αυτος και βαθμολογουν τους αλλους αναλογα. Εχουν ακομα την δυνατοτητα να δειχνουν κατανοηση για καποια ιδιαιτερα προβληματα που μπορει να αντιμετωπιζει καποιος μαθητης.

Η κυβερνηση με τις «ενιαιες» εξετασεις θελει να εξαφανισει ακομα και αυτο τον εμμεσο μετριασμο της ταξικης αδικιας. Γι' αυτο μεγαλωνει και την πιεση στους καθηγητες ωστε να μην υπαρχει μεγαλη διαφορα αναμεσα στην προφορικη βαθμολογια (που συνηθως ειναι ψηλοτερη) και στη γραπτη. Μια πιεση που με τις ενιαιες εξετασεις μεγαλωνει, αφου οι καθηγητες που διδασκουν το μαθημα δεν διορθωνουν τα γραπτα των μαθητων τους.

Στο τελος αυτη η «αντικειμενικοτητα» και η αξιοκρατια που υποστηριζει η κυβερνηση δεν εξυπηρετα κανενα αλλο παρα τους εργοδοτες. Η πραγματικη σημασια αυτων των μεθοδων «αξιοκρατιας» ειτε αυτη αφορα τις ενιαιες εξετασεις, ειτε τις διαφορες αλλες εφαρμογες εξετασεων στην δημοσια υπηρεσια, για τις προαγωγες, ειτε τις προσπαθειες για καταργηση του καταλογου διοριστεων καθηγητων, δεν ειναι αλλη απο το να δωσει την δυνατοτητα στους εργοδοτες να εχουν περισσοτερο ελεγχο στην ποιοτητα του εμπορευματος που ονομαζεται εργατικη δυναμη. Να ξερουν δηλαδη απο πριν τι πληρωνουν με τα λεφτα που θα δωσουν. Σε τελευταια αναλυση ειναι οπως καποιον που παει να αγορασει ντοματες και τις πιανει μια - μια και τις σφιγγει να δει αν ειναι σφικτες και καλες. Τα πτυχια, οι βαθμολογιες και αλλα παρομοια «αξιοκρατικα» κριτηρια παιζουν αυτο ακριβως τον ρολο, ειναι το μεσο για να ελεξει την ποιοτητα του τι αγοραζει ο εργοδοτης, ιδιωτικος και κρατικος.

Ομως οι εργαζομενοι και η νεολαια δεν ειναι ντοματες για να καθονται αδρανεις μεσα στην κασια του μπακαλη. Ειναι ζωντανοι οργανισμοι και μαλιστα το πιο ζωντανο κομματι της κοινωνιας που αξιζει μια καλητερη τυχη απο το να ειναι ερμαιο στα χερια του καθε καπιταλιστη. Οι ενιαιες εξετασεις ειναι ενας αδικος θεσμος που κτυπα πανω απο ολα τα παιδια της εργατικης ταξης και πρεπει να καταργηθει.

Ο πραγματικος υπευθυνος για τα προβληματα των μαθητων ειναι οι εργοδοτες και το συστημα τους, ο καπιταλισμος και οχι οι καθηγητες που στη πραγματικοτητα δεχονται τις ιδιες και καμια φορα χειροτερες πιεσεις απο το υπουργειο.

Οι μαθητες μπορουν να παλεψουν για να καταργηθει ο θεσμος των ενιαιων εξετασεων και εναντια στην καταπιεση στα σχολεια. Σ' αυτη τους την παλη οι καθηγητες μπορουν να ειναι ενας πολυτιμος συμμαχος. Δεν ειναι λιγες οι φορες που καθηγητες υποστηριξαν το μαθητικο κινημα ή το αναποδο. Οι φετινες μαθητικες καταληψεις στην Ελλαδα ειναι ενα καλο παραδειγμα για αυτη την δυνατοτητα.

Πρεπει ομως πρωτα και κυρια οι ιδιοι να αρχισουν να οργανωνονται, να παρουν στα χερια τους τα μαθητικα συμβουλια και να αρχισουν να διεκδικουν τα δικαια τους. Αυτη ειναι αναγκαια προυποθεση για να αρχισουν να κτιζουν την αυτοπεποιθηση τους αλλα και την ενοτητα τους με τους καθηγητες και με τους αλλους εργαζομενους που σημερα δεχονται τις επιθεσεις της κυβερνησης.

Αλκης Κοκκινος

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Εδω και αρκετο καιρο οι αστικες εφημεριδες και τα περιοδικα εχουν αρχισει μια εκστρατεια με θεμα την «νεανικη παραβατικοτητα», δηλαδη τις «παραβασεις», τις «παρανομιες» που γινονται απο νεολαιους.

Αφορμη για αυτο εδωσαν μια σειρα απο διαρρηξεις που εγιναν κυριως απο ατομα νεαρης ηλικιας, συγκρουσεις με φιλαθλους στα γηπεδα και η δολοφονια ενος 17χρονου νεου στην οδο Ρηγαινης απο αλλο συνομηλικο του.

Το θεμα εφτασε να συζητιεται και στην κοινοβουλευτικη επιτροπη Εσωτερικων. Οι εκπροσωποι των διαφορων φορεων που πηραν μερος στη συζητηση εντοπισαν το προβλημα στις "διαλυμενες και προβληματικες" οικογενειες. Ειναι γεγονος βεβαια οτι το 20% των νεαρων «παραβατων» προερχεται απο πολυμελεις οικογενειες και το 35% ζουν με ενα γονιο, συνηθως τη μητερα αλλα αυτη η προσεγγιση ειναι λαθος γιατι μεταθετει την ευθυνη στους γονιους. Δεν ειναι οι γονιοι που εχουν την μεγαλυτερη ευθυνη αλλα το ιδιο το κοινωνικο συστημα.

Τα στατιστικα μιλουν απο μονα τους. Δειχνουν οτι οι νεαροι «παραβατες» προερχονται απο τα πιο φτωχα στρωματα που η κοινωνια οχι μονο δεν τους προσφερε την ευκαιρια για την καλυψη των πιο στοιχειωδων αναγκων τους αλλα ουτε και τις ευκαιριες για μορφωση. Μονο το 44% απο αυτους εχει βγαλει το δημοτικο.

Ολη η φιλολογια που αναπτυχθηκε γυρο απο αυτο το θεμα στις εφημεριδες και τη βουλη, ουτε που ακουμπησε την ουσια του προβληματος, που ειναι, το κοινωνικο συστημα. Ενα συστημα που κανει για τα παιδια της εργατικης ταξης απαγορευμενο καθε ονειρο για να ξεφυγουν απο την μιζερια στην οποια ο καπιταλισμος εσπρωξε τους γονιους τους και τωρα τους ιδιους. Οταν το ονειρο για σπουδες, για μια καλη δουλεια με ενα αξιοπρεπη μισθο, για ψυχαγωγια και αλλα ειναι απαγορευμενο, τοτε ο νεολαιος θα «παραβει» τις απαγορευσεις και θα παρει απο μονος του κατι απο αυτα που του αρνειται η κοινωνια.

η οικονομικη κριση

Ολη αυτη η υστερια απο την πλευρα της κυβερνησης και των μεσων ενημερωσης για την αυξηση της «νεανικης παραβατικοτητας» στην πραγματικοτητα στοχευει να κτυπησει τη νεολαια.

Σε μια περιοδο που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος αρχισε να δεχεται τα πρωτα σημαδια της παγκοσμιας οικονομικης κρισης, η κυβερνηση θελει να κτυπησει τη ζωντανια και τη μαχητικοτητα της νεολαιας. Θελει να δημιουργησει ενα αποτρεπτικο κλιμα για να εμποδισει την αντιδραση της.

Ηδη τα ρολα πολλων εργοστασιων εχουν κατεβει και πολλοι νεοι συνειδητοποιουν οτι το μελλον τους ειναι η μερικη απασχοληση ή η ανεργια. Οι «παραβατες» που εχουν εμφανιστει στα γηπεδα και τα σχολεια πρεπει να κτυπηθουν πριν δωσουν το παραδειγμα και στα εργοστασια.

Ετσι η κυβερνηση προσπαθει να περασει ενα νομοσχεδιο για "την καταστολη της βιας στα γηπεδα" που μονο τρομοκρατικο μπορει να χαρακτηριστει. Αντι να πιασει τους πραγματικους χουλιγκανς, τους εργοδοτες που δολοφονουν εργατες εξαιτιας της ελλειψης συνθηκων ασφαλειας, προβλεπει βαριες ποινες για οποιους σπασουν ενα καθισμα στο γηπεδο.

Θελει ακομα να δωσει το ελευθερο στους μπατσους να επεμβαινουν στους χωρους που διασκεδαζει η νεολαια και να παρενοχλουν αυτους που θεωρουν οτι η συμπεριφορα ή το ντυσιμο τους αποτελουν "χαρακτηριστικα ατομων που ρεπουν προς το εγκλημα", οπως ειπωθηκε στη συζητηση της επιτροπης της Βουλης.

Αυτη η επιθεση εναντια στη νεολαια ειναι μερος της προσπαθειας της κυβερνησης και των καπιταλιστων, να αντιμετωπισουν την δυσαρεσκεια και το θυμο της εργατικης νεολαιας που δυναμωνει εξ' αιτιας της προσπαθειας της να της φορτωσει την κριση.

Ο αγωνας της νεολαιας εναντια στην αστυνομευση και την καταστολη αποτελει μερος της συνολικης παλης της εργατικης ταξης εναντια στην κυβερνηση της λιτοτητας και του αυταρχισμου και σε αυτην ειναι που μπορει να βρει το στηριγμα για να κερδισει τους αγωνες της. Οι μαθητες που κινητοποιηθηκαν φετος στα σχολεια ζητωντας θερμαση, οι μαθητες των ιδιωτικων που διεκδικουν το δικαιωμα συμμετοχης στις προεισαγωγικες του πανεπιστημιου χωρις ορους, και η μαζικη συμμετοχη της νεολαιας στο συλλαλητηριο εναντια στη αποκατασταση των "62" εδειξαν οτι οι νεολαοι θελουν και μπορουν να αντισταθουν.

Μυριανθη Λοίζου

φασιστικες προκλησεις στη Πλατεια Ελευθεριας

Ο επισημος εθνικισμος και ρατσισμος που καλιεργειται απο την κυβερνηση του Συναγερμου εχει ανεβασει την αυτοπεποιθηση των διαφορων φασιστικων στοιχειων που τωρα τολμουν να εμφανιζονται πιο ανοιχτα.

Το Σαββατο 19 του Ιουνη στην Πλατεια Ελευθεριας ενω συντροφοι πουλουσαν την «Εργατικη Δημοκρατια» εμφανιστηκε μια ομαδα απο νεαρους οι οποιοι πουλουσαν εισιτηρια για τον τελικο του Κυπελλου Κυπρου, ΑΠΟΕΛ - ΑΠΟΛΛΩΝ. Εστησαν ενα χαρτονι με τον ναζιστικο αγκυλωτο σταυρο και αρχισαν να προκαλουν τους συντροφους και το κοσμο που περνουσε απο εκει.

Οι συντροφοι απαντησαν με αντιφασιστικα συνθηματα. Οι φασιστες τοτε αρχισαν τους ναζιστικους χαιρετισμους και φωνες. Οι συντροφοι και ανοιξαν συζητηση με νεαρους που μαζευτηκαν για να παρουν εισιτηρια και να κουβεντιασουν για το ματς, εξηγωντας για τα εγκληματα του ναζισμου. Οι περισσοτεροι απο αυτους ενοχληθηκαν και απομακρυνθηκαν απο τους φασιστες για να μην ταυτιστουν μαζι τους. Αλλοι νεαροι που περνουσαν απο την Πλατεια και δεχτηκαν τις προκλησεις των φασιστων αγορασαν το αντιφασιστικο αυτοκολητο της «Εργατικης Δημοκρατιας» ενω κοσμος που αρχισε να μαζευεται αποδοκιμασε τους φασιστες οι οποιοι αναγκαστηκαν να τα μαζεψουν και να φυγουν.

Οι φασιστες σιγουρα δεν εχουν ακομα την αυτοπεποιθηση που εχουν σε αλλες χωρες αλλα η φασιστικη απειλη ειναι και εδω υπαρχτη. Αν δεν υπαρξει σημερα μια απαντηση σε αυτη την απειλη πριν ακομα παρει διαστασεις αυριο θα ειναι πολυ πιο δυσκολο να αντιμετωπιστει. Η οικονομικη κριση που θα μεγαλωνει και θα σπρωχνει στην ανεργια, την απελπισια και την απογνωση πολλους εργαζομενους, θα τους δωσει την δυνατοτητα να γινουν ακομα πιο απειλητικοι.

Ο τροπος με τον οποιο αναγκαστηκαν να τα μαζεψαν και και να φυγουν απο την Πλατεια Ελευθεριας μολις οι συντροφοι τους αντιμετωπισαν, με τα αντιφασιστικα συνθηματα και αποκαλυπτωντας τον ρολο των ναζιστων δειχνει οτι σημερα οσο ακομα ειναι στην αρχη μπορουμε να τους στειλουμε απο κει που ηρθαν, στις βρωμικες υπονομους της ιστοριας.

Ντ.Α.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥ

Πριν σταθεροποιηθει στην εξουσια η συγκυβερνηση του Συναγερμου και του ΔΗΚΟ βρισκεται μπροστα στις αντιφασεις της.

Βγαινει τη μια μερα ο Υπουργος Οικονομικων, ο Οικονομιδης, και μιλα για οικονομικη κριση και ελλειματα και μας ριχνει ενα φορολογικο πακετο. Βγαινει την αλλη ο Κοιλιαρης, Υπουργος Εμποριου και Βιομηχανιας και μας λεει οτι δεν υπαρχει κριση «αλλα καποια προβληματα» ενω ο συναδελφος του της Αμυνας δηλωνει στη Βουλη οτι η οικονομια ειναι «υγειης» και μπορει να αντεξει 230 εκατομυρια για εξοπλισμους.

Την μια μερα ο Οικονομιδης λεει οτι θα μπουν τωρα τα φορολογικα μετρα και την αλλη τα μεταθετει για τον Οχτοβρη ενω την μεθεπομενη τα επαναφερει για αμεση ψηφιση στη Βουλη.

Η συγχιση και οι αντιφασεις δεν ειναι μονο στην οικονομικη πολιτικη αλλα σε ολους τους τομεις. Ο Κληριδης την μια μερα υποσχεται στο ΑΚΕΛ οτι δεν θα παραιτησει τα διοικητικα συμβουλια των ημικρατικων οργανισμων και την αλλη μερα τους παραιτει ολους.

Η Υπουργος Παιδειας την μια μερα δηλωνει οτι δεν υπαρχει αποτυχια γενικα στις ενιαιες εξετασεις και οτι ο θεσμος εχει πετυχει και την αλλη μερα αναγκαζεται να παραδεχτει οτι η αποτυχια ξεπερασε το 50% και οτι *«ισως να πρεπει να επανεξεταστει ο θεσμος»*.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η κυβερνηση φαινεται να χανει το μπουσουλα της. Σαν να μην ξερει τι της γινεται. Βεβαια το οτι τη μια μερα λενε το ενα και την αλλη το αλλο ή ο ενας λεει ετσι και ο αλλος αλλιως, δεν ειναι γιατι δεν μπορουν να κανουν μια πραγματικη εκτιμηση της οικονομικης καταστασης. Αν δυσκολευονταν θα μπορουσαν να διαβασουν τον Ιωσηφ Ιωσηφ στον οικονομικο Φιλελευθερο της Κυριακης 27 του Ιουνη για να τους διαφωτισει Τα λεει πολυ καθαρα: *«Ειναι κοινο μυστικο ολων, οτι τα γρανατζια της Κυπριακης βιομηχανιας εχουν παθει εμπλοκη. Το χαστουκι των εξωγενων παραγοντων και οι κοντοφθαλμες επιλογες απο μερους μας οδηγησαν σε ενα φαυλο κυκλο, οπου οι επιπλεοντες στην επιφανεια ειναι πλεον ελαχιστοι»*.

Αυτη η κατασταση, η κριση του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, ειναι που κανει την κυβερνηση να μην ξερει τι της γινεται. Οταν οι «επιπλεοντες» ειναι ελαχιστοι, το ποιοι θα ειναι αυτοι, ειναι ενας μεγαλος καυγας που αρχισε να φαινεται ηδη οτι υπαρχει μεσα στην αρχουσα ταξη. Σε συνθηκες κρισης το ποιοι θα παρουν επιδοτησεις, ποιοι τομεις θα στηριχτουν, ποιες επιχειρησεις θα ιδιωτικοποιηθουν και ποιοι θα τις παρουν ειναι ενα ζητημα που δεν ειναι καθολου ευκολο να λυθουν. Ολοι θελουν να ειναι με τους «επιπλεοντες». Καποιοι ομως θα ειναι με τους «πνιγμενους».

Ετσι το αν θα στηριχθει ο τουρισμος ή η βιομηχανια, οι υπηρεσιες ή το εμποριο ειναι ενα ζητημα που διχαζει την αρχουσα ταξη. Ηδη ο Κοιλιαρης μιλωντας σε συζητηση που εγινε στο Καϊμακλι ειπε οτι οι τομεις που πανε καλα (Τραπεζες και εμποριο) θα πρεπει να δωσουν στους τομεις που εχουν δυσκολιες, (Βιομηχανια, τουρισμος και γεωργια). Οι τραπεζες οπως ειπε πρεπει να μαθουν να δεχονται και λιγοτερα κερδη. Δεν θα ειναι τοσο ευκολο ομως να πεισει τους τραπεζιτες για κατι τετοιο.

Οσο χειροτευρευει η κριση τοσο πιο μεγαλοι θα ειναι και οι καυγαδες μεσα στην αρχουσα ταξη. Στην Ευρωπη αλλα και τον υπολοιπο κοσμο αυτοι οι καυγαδες εφτασαν πολλες φορες σε κρισιμα σημεια. Ο Μεητζορ στην Αγγλια αναγκαστηκε να «φαει» τον υπουργο Οικονομικων. Στην Ιταλια γινεται κυριολεχτικα χαμος απο τους καυγαδες που εστειλαν στη φυλακη πολλους απο τους πιο σημαντικους εκπροσωπους της αρχουσας ταξης σαν συνεργατες της μαφιας. Στην Ελλαδα μερικα απο τα κορυφαια στελεχη της Νεας Δημοκρατιας βρεθηκαν εξω απο την κυβερνηση του Μητσοτακη.

Ειναι σιγουρο οτι η Κυβερνηση του Κληριδη βρισκεται στον ιδιο δρομο με τους αλλους Ευρωπαιους ομολογους της. Και δεν υπαρχει τιποτα που να της εγγυαται οτι δεν θα εχει και την τυχη τους.Ετσι αν μεχρι τωρα η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ηταν διασπασμενη πανω στο Κυπριακο αναμεσα σε «ενδοτικους» και απορριπτικους τωρα θα αντιμετωπισει και τη διασπαση και τους καυγαδες που φερνει η οικονομικη κριση.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑΣ

Ολα αυτα ειναι κακα μαντατα για την κυβερνηση του Συναγερμου και του ΔΗΚΟ. Ειχε τα προβληματα της με το Κυπριακο, που εκαναν τον Κληριδη να αλλοιθωριζει ενδοτικοαπορριπτικα, τωρα θα εχει και τον πονοκεφαλο της οικονομικης κρισης.

Δεν υπαρχει καμια μαγικη συνταγη για να γλυτωσουν απο την οικονομικη κριση που σημερα μαστιζει ολοκληρο τον κοσμο. Ολες οι συνταγες που δοκιμασαν μεχρι σημερα οι αστοι οικονομολογοι σε ολες τις χωρες του κοσμου, Αμερικη, Ιαπωνια, Γερμανια, Αγγλια, Ελλαδα δεν ειχαν κανενα αποτελεσμα. Δοκιμασαν τα πιο αντιφατικα πραγματα απο τον εντονο φιλελευθερισμο, τις ιδιωτικοποιησεις και την υποβαθμιση του κρατικου παρεμβατισμου, (Ρηγκαν και Θατσερ) μεχρι τον εντονο κρατικο παρεμβατισμο. Καθε μετρο που παιρνουν για να αντιμετωπισουν τη κριση φαινεται να την χειροτερευει αντι να την περιοριζει. Η ανακαμψη μοιαζει για την ωρα ενα μακρινο ονειρο για τους καπιταλιστες ολου του κοσμου.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες οι επιλογες της κυβερνησης Κληριδη ειναι ασφηκτικα περιορισμενες. Τα μετρα λιτοτητας και το χτυπημα των εργατικων καταχτησεων ειναι μονοδρομος για τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες. Η «ανταγωνιστικοτητα» των ελληνοκυπριακων προϊοντων προϋποθετει χαμηλα κοστα παραγωγης, δηλαδη χαμηλα μεροκαματα. Μια κυβερνηση ομως που στηριζεται πανω σε μια πλειοψηφια 1500 ψηφων, και που πριν συμπληρωσει μια τριμηνια στην εξουσια αντιμετωπισε το πιο μαχητικο, μαζικο, αντικυβερνητικο συλλαλητηριο των τελευταιων εικοσι σχεδον χρονων, δεν μπορει να νοιωθει πολυ ανετα για να προχωρησει σε απευθειας χτυπημα της εργατικης ταξης. Γι αυτο και την μια προτεινει τα μετρα και την αλλη τα σκεφτεται.

Ειναι μια κυβερνηση που βρισκεται αναμεσα σε δυο πιεσεις. Απο τη μια υπαρχουν οι πιεσεις της κρισης και απο την αλλη η διαθεση για αντισταση της εργατικης ταξης. Τους τελευταιους τρεις μηνες εχουν ανοιξει μια σειρα απο μετωπα στα οποια η εργατικη ταξη δειχνει την διαθεση της να αντισταθει στα μετρα λιτοτητας: οι ξενοδοχοϋπαλληλοι, οι πιλοτοι, το Βασιλικο, η ΑΗΚ, εργαζομενοι στην ενδυση και αλλου.

Ειναι μια ασταθης κυβερνηση που βρισκεται στα στενα. Για να μπορεσει να σπασει την αντισταση της εργατικης ταξης και να περασει τα μετρα λιτοτητας, καταφευγει στον εθνικισμο. Ο ελληνοκεντρισμος εγινε η φραση της μοδας στα χειλη ολων των Υπουργων και των στελεχων του Συναγερμου. Το ζητημα της πανεθνικης ειναι παντα σε πρωτο πλανο για να δειξει την αναγκη για εθνικη ενοτητα οχι μονο στη Κυπρο αλλα και στην Ελλαδα.

Την στιγμη που ο Οικονομιδης για να εξασφαλισει 100 εκατομμυρια λιρες ριχνει μια αυξηση στη φορολογια των τσιγαρων, της βενζινης, του ΦΠΑ και της «εισφορας για την αμυνα», ξοδευει χωρις κανενα προβλημα διαφορα ποσα για «Συμβουλιο μνημης αγωνα ΕΟΚΑ '55-'59», ετοιμαζει ανδριαντες για τον Γριβα και αλλους παρομοιους «εθνοσωτηρες», και δινει αλλα 230 εκατομυρια για εξοπλισμους.

ΑΔΙΣΤΑΧΤΗ

Μια κυβερνηση που βρισκεται στα στενα γινεται ολο και πιο αδισταχτη. Ειναι υποχρεωμενη να καταφευγει ολο και περισσοτερο στην καταστολη και την καταπιεση. Ετσι και η κυβερνηση του Κληριδη ετοιμαζει το εδαφος για πιο αγρια χτυπηματα. Ετοιμαζει νομοσχεδιο εναντια στη νεολαια για «τη βια στα γηπεδα» με το οποιο χαρακτηριζει σαν ιδιωνυμο εγκλημα το σπασιμο ενος καθισματος στο γηπεδο, το οποιο θα τιμωρειται με πολυετη φυλακιση.

Η παραβιαση των συλλογικων συμβασεων και των συμφωνιων εχει αρχισει να γινεται συνηθισμενο φαινομενο, οχι μονο απο τους ιδιωτες εργοδοτες αλλα και απο το κρατος εργοδοτη. Κατι που τωρα θελουν να το θεσμοθετησουν κιολας. Η ΟΕΒ με ανακοινωση της στις 5 Ιουλη σχετικα με τις απεργιες δημοσιων και ημικρατικων υπαλληλων αναφερεται *«στις δραστηριοτητες που επηρεαζονται απο τις απεργιακες κινητοποιησεις που αφορουν τους πιο νευραλγικους τομεις τομεις της οικονομιας, η οποια αντιμετωπιζει ηδη αρκετα και σοβαρα προβληματα»*, για να ζητησει *«την χωρις αναβολη ριζικη αντιμετωπιση του προβληματος»*. Τον περιορισμο δηλαδη ή και την καταργηση του δικαιωματος της απεργιας.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Μια κυβερνηση που ετοιμαζεται να σε χτυπησει και δεν στεκει καλα στα ποδια της δεν την στηριζεις, ουτε την καλεις να συνεργαστει μαζι σου αλλα την βαρας και συ απο πανω για να πεσει μια ωρα γρηγοροτερα. Δυστηχως ομως η πολιτικη του ΑΚΕΛ δεν ειναι προσανατολισμενη σε κατι τετοιο.

Απο την πρωτη στιγμη που ο Κληριδης ανεβηκε στην εξουσια τον καλει να συνεργαστουν και του υποσχεται μια «δημιουργικη αντιπολιτευση». Την ωρα που κυβερνηση και εργοδοτες κτυπουν την εργατικη ταξη με φορολογιες και μετρα λιτοτητας το ΑΚΕΛ την καλει σε διαλογο για να βρουν τη «χρυση τομη». Οταν ο Κοιλιαρης δηλωνει οτι δεν μπορουμε να θελουμε να ανηκουμε στην Ευρωπη και να μην ακολουθησουμε μια πολιτικη φιλευθεροποιησης και ιδιωτικοποιησεων και ζητα καταργηση της ΑΤΑ «που δεν την εχει κανεις στην ΕΟΚ», το ΑΚΕΛ απαντα με το Χριστοφια που δηλωνει στη τηλεοραση οτι «αν ηταν στο χερι μας, στο χερι του ΑΚΕΛ θα την ειχαμε ηδη βαλει την Κυπρο στην ΕΟΚ».

Το πιο προσφατο παραδειγμα αυτης της πολτικης ειναι σχετικα με την αποφαση της κυβερνηση να μην οργανωσει κοινο αντικατοχικο συλλαλητηριο, ολων των κομματων στις 20 του Ιουλη. Η κυβερνηση δικαιολογησε αυτη την αποφαση λεγοντας οτι θελει να «συμβαλει στην εθνικη ενοτητα». Μια εθνικη ενοτητα βεβαια που αφηνει στη ληθη το πραξικοπημα και τις ευθυνες γι΄αυτο, ολων αυτων που σημερα βρισκονται στον Συναγερμο και την κυβερνηση του. Η αριστερα σ΄αυτη τη περιπτωση θα επρεπε να απαντησει οτι «και να εκανες τετοιο συλλαλητηριο εμεις δεν προκειται να 'ρθουμε. Τι γυρευουμε εμεις μαζι με αυτους που καταπιεζαν τους τουρκοκυπριους για δεκαετιες πριν το '74, που ειναι εξισου υπευθυνοι με τον Αττιλα για τους πολεμους που εγιναν στην Κυπρο απο το '63 μεχρι το '74, που εδωσαν καλυψη στο πραξικοπημα, και συνεχιζουν και σημερα να το δικαιωνουν με την επαναπροσληψη των 62. Οχι μονο δεν θελουμε να κανουμε συλλαλητηριο μαζι σας, αλλα θα κανουμε εναντιον σας, στις 15 του Ιουλη εναντιον της κυβερνησης της λιτοτητας και του σωβινισμου».

Αυτη ειναι η μονη ταξικη απαντηση που θα μπορουσε να δωσει η αριστερα στον Κληριδη. Δυστυχως το ΑΚΕΛ το μονο που εκανε ηταν να παραπονεθει στην κυβερνηση που δεν θα κανει το συλλαλητηριο.

Αυτη η πολιτικη ειναι που εχει αφησει τα περιθωρια σε μια κυβερνηση τοσο ασταθη και στριμωγμενη, να ετοιμαζει συνεχεια και νεα κτυπηματα στην εργατικη ταξη.

Δεν πρεπει να αφησουμε την κυβερνηση του Κληριδη να σταθεροποιηθει. Καθε υποχωρηση μας, καθε συναινεση μαζι της ωφελει μονο την ιδια και τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες. Χρειαζεται μια απαντηση που να αξιοποια την εργατικη αγανακτηση, και να της δινει την δυνατοτητα να εκφραστει αντικυβερνητικα. Με απεργιες και συλλαλητηρια σαν αυτο που εγινε εναντια στους 62 και ακομα παραπανω. Και αυτα πρεπει να γινουν τωρα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ: £3000

Η οικονομικη εξορμηση της Εργατικης Δημοκρατιας μπηκε στο τριτο της μηνα και εχει καλυψει ηδη περισσοτερο απο το 30% του τελικου της στοχου. Το καλοκαιρινο παρτυ και το τριημερο Επαναστατικου Μαρξισμου εδωσαν μια γερη ωθηση ανεβαζοντας το συνολικο ποσο της ενισχυσης στις 1100 λιρες. Ενα πολυ ενθαρρυντικο αποτελεσμα που μας κανει να πιστευουμε οτι μεχρι το τελος του χρονου θα καλυψουμε τον στοχο των 3000 λιρων.

Ευχαριστουμε οσους βοηθησαν να πετυχουμε αυτα τα αποτελεσματα.

Η Εργατικη Δημοκρατια στηριζεται αποκλειστικα στις εισφορες των μελων και των φιλων της. Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, δινοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, παιρνοντας κουπονια οικονομικης ενισχυσης, παιρνοντας μερος στα παρτυ που διοργανωνουμε ή αγοραζοντας αντιφασιστικα αυτοκολλητα, σηματα, και μπλουζακια που μπορειτε να τα βρητε στο Μαρξιστικο Βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας.

Οι λαχνοι που κερδισαν στο καλοκαιρινο παρτυ ειναι:

00880 την κρουαζιερα

00363 την τηλεοραση

μικροτερα δωρα κερδισαν οι λαχνοι:

00136
01290
00533
00393
02567

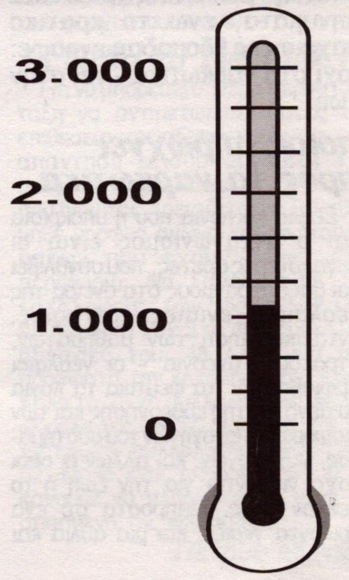

ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΜΟ

Ο εκφοβισμος, το κυνηγητο, οι μαζικες συλληψεις, και τελος η απελαση ειναι η τακτικη που ακολουθουν ολες οι δυτικες κυβερνησεις εναντια στους ξενους εργατες. Η παγκοσμια κριση του καπιταλισμου κανει τις αρχουσες ταξεις σε ολοκληρη την Ευρωπη να παιζουν το χαρτι του εθνικισμου, για να αποπροσανατολισουν τους εργατες και να μπορεσουν πιο ευκολα να κτυπησουν το βιωτικο επιπεδο της εργατικης ταξης. Ετσι χωριζουν την εργατικη ταξη σε αριστερους και δεξιους, σε «προνομιουχους» και μη, σε ξενους εργατες και ντοπιους.

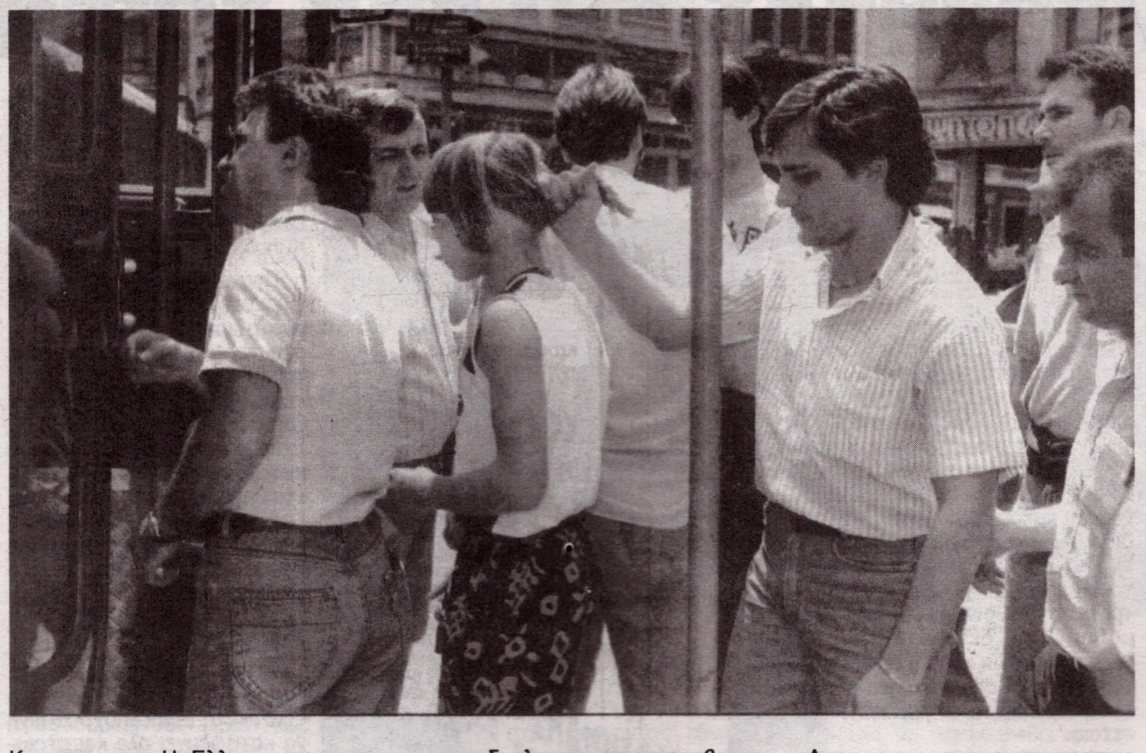

Η Ελληνικη αρχουσα ταξη ενω χαρακτηριζε τους Ελληνες της Αλβανιας «Βορειοηπειρωτες αδελφοι μας» γρηγορα τους μετατρεψε σε «Αλβανικη μαφια» και τους επιφυλασε μεγαλοπρεπη υποδοχη στα συνορα με σφαιρες, μαζικες συλληψεις και απελασεις.

Η κυβερνηση Μητσοτακη ζητουσε την ευκαιρεια να κτυπησει ακομα πιο αγρια τους ξενους εργατες και να ριξει ολες τις ευθυνες για τα αποτελεσματα της κρισης, τις απολυσεις, την ακριβεια, την εγκληματικοτητα, ακομα και τις αρρωστιες, στις πλατες τους. Η ευκαιρια αυτη δωθηκε οταν η Αλβανικη κυβερνηση απελασε τον Αρχιμανδριτη Χρυσοστομο Μαιδωνη, ο οποιος ειχε εντονη εθνικιστικη δραση. Αμεσως αρχισε μια φοβερη εκστρατεια εναντιον των Αλβανων μεταναστων.

Στην Ελλαδα ζουν περιπου 300 χιλιαδες Αλβανοι μεταναστες. Μονο μεσα σε δυο μερες ειχαν απελαθει γυρω στις 9 χιλιαδες. Η ελληνικη αρχουσα ταξη υπολογιζει με την « Επιχειρηση σκουπα» να απελασει τουλαχιστον 50- 60 χιλιαδες μεταναστες.

Η «ΦΙΛΟΞΕΝΗ» ΚΥΠΡΟΣ

Τα ιδια εχουμε και στην «φιλοξενη Κυπρο μας». Η Ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη, μπροστα στην οικονομικη κριση αρχισε να δειχνη τα δοντια της παιζοντας και αυτη το χαρτι του εθνικισμου και του ρατσισμου. Ο Γ. Ματσης λιγο πριν τις εκλογες δηλωνε οτι οι ξενοι στην Κυπρο ειναι ενα απο τα «μεγαλα προβληματα» που «απειλουν την δομη της Κυπριακης κοινωνιας».

Δυστυχως εχουν μεγαλη ευθυνη και οι εργατικες συντεχνιες, που αντι να κοιταξουν πως να προστατευσουν τους ξενους εργατες απο τους εργοδοτες που τους εκμεταλλευονται βαρβαρα, κρατουν μια σταση καθαρα ρατσιστικη. Ο επαρχιακος γραμματεας της ΣΕΚ Πιττοκοπιτης δεν ειχε προβλημα να δηλωσει οτι «*ρολο αστυνομικου ασκουν οι συνδικαλιστες για τον περιορισμο του προβληματος με τους ξενους εργατες.Οι συνδικαλιστες παρακολουθουν καθημερινα τους χωρους δουλειας και προσπαθουν να ελεγξουν αν οι ξενοι εργατες εργαζονται νομιμα ή παρανομα*». Η συνεχεια της δηλωσης του θα μπορουσε να ειχε παρθει αυτουσια απο λογο του φασιστα Λεπεν: «*αν συνεχιστει η εισοδος των ξενων εργατων θα καταστρεψουμε την δομη της Κυπριακης οικογενειας, θα αλλαξουμε τους θεσμους και τα εθιμα μας.Σημερα εχουν αυξηθει οι γαμοι Κυπριων με αλλοδαπους, τα αποτελεσματα αυτων των γαμων ειναι καθημερινα διαζυγια και τα παιδια τα οποια γενιουνται. Η διαπαιδαγωγηση ξεφευγει απο τα πλαισια της Κυπριακης κοινωνιας ενω στην εξελιξη θα δημιουργηθουν του κοσμου τα κοινωνικα προβληματα*».

Αλλα και η ΠΕΟ ριχνει στους ξενους εργατες το φταιξιμο για την ανεργια, το χτυπημα των μισθων και γενικα του βιωτικου επιπεδου των Κυπριων εργαζομενων.

Αυτα εχουν αναψει το πρασινο φως στην αστυνομια για καθε ειδους επιθεσεις εναντιων τους. Το 1992 το Τμημα Μεταναστευσεως ανακοινωνε με περηφανεια πως απελασε συνολικα 1068 και εδιωξε αλλους 2441. Το 1993 τους πρωτους 5 μηνες απελασε 2500 και εδιωξε τους διπλασιους. Καθημερινα πια διαβαζουμε στις εφημεριδες για μαζικες συλληψεις και απελασεις χωρις να αναφερονται φυσικα οι ξυλοδαρμοι που ειναι μερος του παιχνιδιου. Μονο την νυκτα στις 29 Ιουνιου η αστυνομια χωρις κανενα λογο εκανε εφοδο στην πλατεια Ελευθεριας και συνελαβε 10 αλλοδαπους ενω διαφορους αλλους που καταφεραν να ξεφυγουν τους καταδιωξε σαν κοινους εγκληματιες μεχρι την Ανθουπολη και αφου τους συνελαβε τους οδηγησε μαζι με τους αλλους στην ειδικα διαρρυθμισμενη αιθουσα του αεροδρομιου και τους απελασε. Το κυνηγητο που εξαπολυθηκε εναντιων των ξενων στην Κυπρο δεν εχει να ζηλεψη απο καμμια αλλη Ευρωπαϊκη χωρα. Αν δεν εχουμε δει εμπρησμους και επιθεσεις σε ξενωνες ακομα, αυτο δεν σημαινει πως ειμαστε πολυ μακρια και απο αυτα.

ΤΑΞΙΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ

Οι ξενοι εργατες που εργαζονται στην Κυπρο ειναι αναγκασμενοι να κανουν διαφορες ιατρικες εξετασεις (AIDS, συφιλη, Ηπατητιδα Β) πληρωνοντας απο πανω και 25 λιρες. Οταν καποιος τους ειναι φορεας ασθενειας, οχι μονο δεν του δινεται οποιαδηποτε συμβουλη ή πληροφορια πως μπορει να προστατευσει τον εαυτο του και τους γυρω του, αλλα συλλαμβανετε αμεσως και απελαυνετε σε χρονο μηδεν.

Οι ξενοι εργατες μπορει να μιλαν αλλη γλωσσα, αλλα ανηκουν στην ιδια ταξη με τους ελληνοκυπριους εργατες, ειναι ταξικα αδελφια μας. Οι μισθοι τους ειναι μισθοι πεινας και οι συνθηκες διαβιωσης τους ειναι αθλιες. Δεν εχουμε τιποτα να μοιρασουμε με τους ξενους εργατες. Οι κατηγοριες οτι αυτοι προκαλουν την ανεργια ειναι μια κακογουστη απατη. Στην ενδυση δουλεβουν 700 ξενοι, οι απολυσεις ομως ηταν περισσοτερες απο 2000. Στην Αγγλια το 1992 οι ξενοι που μπηκαν στην χωρα ηταν 30.000 ενω οι απολυσεις 1.000.000. Παντου ανηκουν στα θυματα, οχι στους ενοχους της καπιταλιστικης κρισης.

Για αυτο πρεπει να κανουμε καθαρο στους συντεχνιακους μας ηγετες οτι η σταση τους δεν εχει καμμια σχεση με τα συμφεροντα μας. Πρεπει με την δραση μας να πουμε στο κρατος και τους εργοδοτες «κατω τα χερια απο τους ξενους εργατες». Να παλεψουμε για την ελευθερη και χωρις ορους εισοδο των ξενων εργατων, για ελευθερη αδεια εργασιας σε ολους.

Ντινος Ιασωνος

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΧΕΙΡΟΤΕΥΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Με ευκαιρια την 26η Ιουνιου Παγκοσμια Μερα Κατα των Ναρκωτικων, η Υπηρεσια Διωξης Ναρκωτικων διοργανωσε Εβδομαδα Εκστρατειας κατα των ναρκωτικων, βγαζοντας αφισες, στελνωντας φυλλαδια μεσα στους λογαριασμους της CYTA, σφραγιζοντας τις επιστολες που ταχυδρομηθηκαν την βδομαδα εκεινη με αντιναρκωτικα μηνυματα, ενω το κρατικο λαχειο της βδομαδας εγραφε: "οχι στα ναρκωτικα - ναι στην ζωη"

ποιος σπρωχνει προς τα ναρκωτικα

Σε μια κοινωνια που η υποκρισια και ο ανταγωνισμος ειναι οι μεγαλυτερες αρετες, που συνθλιβει και βαζει φραγμους στα ονειρα της νεολαιας- ενιαιες εξετασεις, εντατικοποιηση των μαθηματων, στρατος, ανεργια - οι νεολαιοι αμφισβητουν "τα ψευτικα τα λογια τα μεγαλα" της κυβερνησης και των διαφορων απολογητων του συστηματος, ψυχολογων, και αλλων οι οποι ταχα νιαζονται για την ζωη ή το μελλον τους. Μμπροστα σε ενα οριζοντα γκριζο, και μια αθλια και μιζερη πραγματικοτητα πολλοι νεοι προσπαθουν να βρουν διεξοδο μεσα σε λιγες ωρες ευφοριας καπνιζοντας ενα τσιγαρο χασις. Και η πραγματικοτητα ειναι οτι η πλειοψηφια των χρηστων απλα καπνιζουν χασις που ειναι επικυνδυνο οσο το τσιγαρο ή τα συντηριτικα στα τροφιμα.

Στην εξαρτηση σπρωχνει πιο βαθια ο ιδιος ο καπιταλισμος που αναπαραγει την μιζερια και την εξαθλιωση. Ενας πρωην χρηστης σε συνεντευξη σε ραδιοσταθμο εφτυσε την αστυνομια και τα μεσα μαζικης ενημερωσης για τον τροπο με τον οποιο αντιμετωπιζουν τους χρηστες. Το φαινομενο λεει που παρουσιαζεται οτι μονο φτωχοπαιδα ή αλητες ειναι χρηστες ειναι ψευτικο. Τα πλουσιοπαιδα ουτε που τα αγγιζουν αφου εχουν τις πλατες των πλουσιων γονιων τους. Κατατρεχουν τα παιδια της εργατικης ταξης, σπρωχνοντας τα περισσοτερο στην αθλιοτητα. Καταγγειλε επισης τις εφημεριδες που βαζουν τα ονοματα και τις φωτογραφιες του καθε «υποπτου» ή χρηστη στερωντας του ετσι την ευκαιρια να βρει μια δουλια αφου θα ειναι στιγματισμενος. Χαρακτηριστηκα μαλιστα ειπε οτι ο πρωην εργοδοτης του χρησιμοποιουσε το "αμαρτημα" του και τον εκμεταλευονταν αγρια. Επισης τονισε το γεγονος οτι οι περισσοτεροι εμαθαν τα ναρκωτι[..] μεσα στις φυλακες και τελος οτι η αστυνομια τους κατατρεχει και δεν τους αφινει σε ησυχια. Ολα αυτα ξεσκεπαζουν την υποκρισια του κρατους και το αθλιο προσωπο της κοινωνιας.

"δεν μιλαμε την ιδια γλωσσα"

Με τετοια αντιμετωπιση προς τους χρηστες, δεν εχουν καμια εμπιστοσυνη στο κρατος οτι μπορει να τους βοηθησει. Γι' αυτο στη ΘΕΜΕΑ, Θεραπευτικη Μοναδα Εξαρτημενων Ατομων που δεχεται αλκολικους, και ατομα που παιρνουν "παρανομες" ουσιες οπως το χασις, μαριχουανα και ηρωινη, ελαχιστοι χρηστες ναρκωτικων περασαν για θεραπεια. Οι ιδιοι οι χρηστες δηλωνουν οτι δεν πανε γιατι δεν τους βοηθουν, ουτε καταλαβουν τι τους λενε, οτι σε τελικη αναλυση "δεν μιλουν την ιδια γλωσσα"! Και ειναι φυσικο, οταν ειναι η ιδια η κοινωνια που τους εριξε στο περιθωριο και σπρωχνει συνεχεια πολλους αλλους, οταν τους δακτυλοδειχνει σαν τα μαυρα προβατα, δεν εχουν καμια ορεξη να "ενσωματωθουν" ξανα μεσα σε μια τετοια κοινωνια, ουτε εχουν εμπιστοσυνη οτι "θελουν το καλο τους".

Ακομα και οι δυο μοναδες αποτοξινωσης βρισκονται, η μια στη ψυχιατρικη πτερυγες του Γενικου Νοσοκομειου και η αλλη στο ψυχιατρειο Αθαλασσας. Και μονο ο χωρος δεν εμπνεει εμπιστοσυνη.

Τα κεντρα αποτοξινωσης ομως ειναι ετσι κι αλλιως ενα μπαλωμα του προβληματος. Μια ενεργεια που αλλαζει αναλογα με τις αναγκες των καπιταλιστων. Αν μια προηγουμενη περιοδο μπορουσαν να παρουσιαζονται φιλανθρωποι και στοργικοι, σημερα μεσα στην οικονομικη κριση που βρισκεται ο καπιταλισμος ολα αυτα τα κεντρα ξυλονωνται το ενα μετα το αλλο στην Ευρωπη. Ετσι κι ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος σε συνθηκες οικονομικης κρισης, δινει προτεραιοτητα στις επιδοτησεις των βιομηχανων και για εξοπλισμους και οχι για την υγεια και ευημερια της εργατικης ταξης. Ποσο μαλλον για τον καθε "απροσαρμοστο αλητη".

οχι στη καταστολη

Γι αυτους εχουν αλλη μεθοδο οι καπιταλιστες και η κυβερνηση τους. Προτιμουν την αγρια καταστολη που ειναι και πιο φτηνη, αφου ενα κελι στην φυλακη κοστιζει λιγοτερα, και ειναι και πιο αποτελεσματικη μεθοδος για να στιγματιζουν και απομονωνουν τους «απροσαρμοστους». Γι'αυτους ο καθενας πρεπει να προσαρμοζεται και να υπακουει τους νομους. Οποιος βγει απο αυτα τα πλαισια αντιμετωπιζεται με καχυποψια, συντηριτισμο και απομονωση. Θελουν ετσι να φορτωσουν στους χρηστες ναρκωτικων την αποτυχια του μιζερου συστηματος τους, που δεν μπορει να δωσει διεξοδους και προοπτικη στα ονειρα των νεολαιων.

Το εργατικο κινημα δεν μπορει να μενει αδιαφορο. Πρεπει να σταθει στο πλευρο του καθε καταπιεσμενου, και κατατρεγμενου, οπως ειναι οι χρηστες ναρκωτικων. Να απαιτησει την αποποινικοποιηση της χρησης ναρκωτικων, να αντιταχθει στην αστυνομευση των σχολειων και των χωρων που συχναζει η νεολαια. Βεβαια αυτα δεν προκειται να λυσουν οριστικα το προβλημα αλλα απλως θα το μειωσουν. Ο μονος τροπος να γλυτωσουμε απο τους κινδυνους της χρησης ναρκωτικων ειναι να ξεφορτωθουμε το συστημα που σπρωχνει στην απομονωση, την εξατομικοποιηση και στην αναζητηση ενος «φανταστικου» ονειρου για να μπορεσουμε να κανουμε το ονειρο μιας καλητερης ζωης σε μια καλητερη κοινωνια πραγματικοτητα.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΣΟΜΑΛΙΑ

ΣΦΑΓΗ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΗΕ

Ο ΟΗΕ αντιπροσωπευει για παρα πολλους ανθρωπους σε ολο τον κοσμο αλλα και την Κυπρο ενα οργανισμο εξ' ορισμου δικαιο και φιλειρηνικο. Ειναι μια εικονα που καλιεργα εδω και δεκαετιες η αρχουσα ταξη, τα κομματα και τα μεσα μαζικης ενημερωσης. Μια εικονα που χρησιμοποιηθηκε για να δικαιολογησει την επιδρομη των Αμερικανων και των συμμαχων τους στο Ιρακ πριν δυο χρονια, την παρουσια τους στη Γιουγκοσλαβια, την επεμβαση τους στη Σομαλια.

Οσοι στηριζαν τετοιες ψευδαισθησεις στον ΟΗΕ και περιμεναν οτι η επεμβαση των Αμερικανων και των συμμαχων τους, κατω απο την σημαια των Ηνωμενων Εθνων, στη Σομαλια ειχε σκοπο να προσφερει την οποιαδηποτε βοηθεια στους πεινασμενους θα πρεπει σημερα να νοιωθουν πολυ παραξενα.

Λιγα μονο 24ωρα πριν απο την πανηγυρικη εναρξη της διασκεψης του ΟΗΕ για τα ανθρωπινα δικαιωματα, στη Βιεννη οι «κυανοκρανοι» ανοιγαν πυρ εναντιον αμαχων στο Μογκαντισου της Σομαλιας, σκοτωνοντας δεκαδες διαδηλωτες.

Τουλαχιστον 100 πολιτες πυροβοληθηκαν ενω γυναικες και παιδια κυριολεχτικα κατακρεουργηθηκαν κατα την επιθεση με ρουκεττες απο τον αερα και το εδαφος εναντιον των θεσεων του «πολεμαρχου» Αϊντιντ.

Ρουκετες επεσαν ακομα και στο αρχηγειο της Γαλλικης αποστολης για ανθρωπιστικη βοηθεια με αποτελεσμα να σκοτωθει μια Σομαλη. Επιθεση απο ελικοπτερο δεχτηκε και το μεγαλυτερο νοσοκομειο της πολης με αποτελεσμα να σκοτωθουν τουλαχιστον 6 ασθενεις.

Ο διευθυντης του νοσοκομειου δηλωσε οτι «αν αυτο το νοσοκομειο βρισκοταν στο Λονδινο, νομιζεται θα το πυροβολουσαν; Στη Σομαλια υπαρχει διαφορετικο μετρο απ' οτι στον υπολοιπο κοσμο. Εδω μας θαβουν.»

Και ομως ανωτερος αξιωματουχος του ΟΗΕ στην Σομαλια περιεγραψε την επιχειρηση σαν «πληρη επιτυχια». Ο προεδρος Κλιντον που διεταξε την επιχειρηση χαρακτηρισε τους αγριους βομβαρδισμους στη Σομαλια σαν «πληγμα κατα του χαους» και εστειλε αλλους 4.200 Αμερικανους πεζοναυτες στη Μογκαντισου για να καταστηλουν τις αντιδρασεις του πληθυσμου. Αμερικανικα πολεμικα αεροσκαφη ουρλιαζαν πανω απο την Μογκαντισου δυο μερες πριν για να προετοιμασουν την αφιξη τους.

ΟΗΕ
το τραπεζι των ληστων

Η επιχειρηση "αναπτερωσης της ελπιδας" εδειξε το πραγματικο της προσωπο. Αντι για τροφιμα ο στρατος του ΟΗΕ - ο στρατος των ΗΠΑ και των συμμαχων τους, μοιραζει το θανατο. Μεχρι στιγμης οι νεκροι ειναι πανω απο 250 ενω τα «ειρηνευτικα στρατευματα» σκοτωνουν εν' ψυχρω για ασημαντες αιτιες οπως για παραδειγμα γιατι καποιος εκλεψε ενα ζευγαρι γυαλια ηλιου.

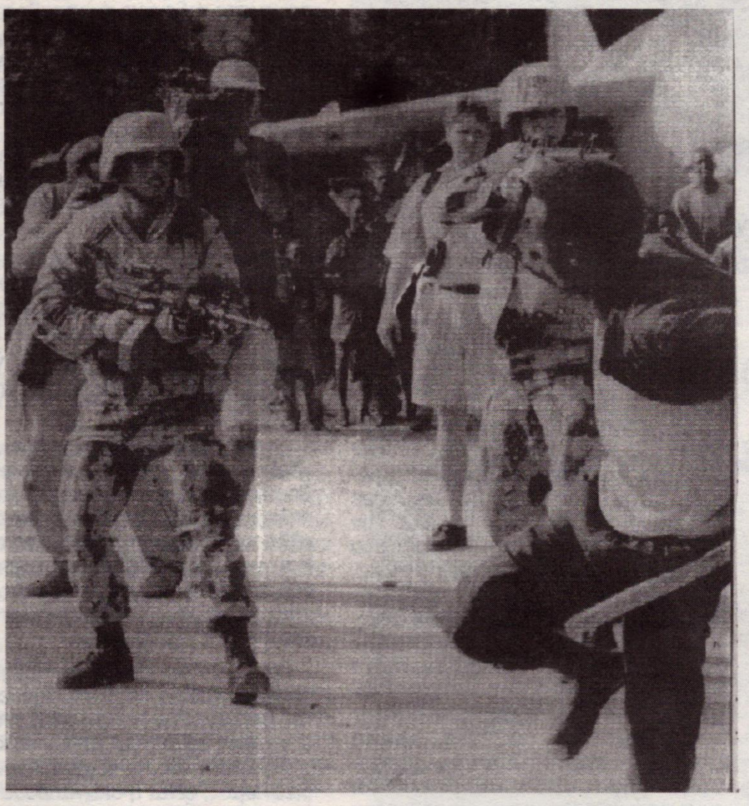

Ειναι τοσο αγρια και βαρβαρη η σφαγη που γινεται στη Σομαλια που ακομα και ο αστικος τυπος οπως η ελληνικη «Ελευθεροτυπια» βγηκαν με τιτλους: «Αποικιοκρατης ο νεος ΟΗΕ», «Στη Σομαλια σβηνει το γοητρο του ΟΗΕ» και «Ανθρωπισμος με δυο οψεις». Ακομα και ο δικος μας «Φιλελευθερος» αναγκαστηκε να παραδεχτει οτι «ο ΟΗΕ βρισκεται σε κρισιμη καμπη».

Η «Χαραυγη» που συνηθως προβαλλει με θετικο τροπο το καθε τι που εχει σχεση με τον ΟΗΕ, που δεχτηκε τις αποφασεις του ΟΗΕ σαν δικαιολογια για τον πολεμο στον Κολπο, αναγκαστηκε να χαρακτηρησει τους κυονοκρανους σαν «Στρατευματα κατοχης και εξοντωσης στη Σομαλια»

Ο προεδρος Κλιντον δικαιολογησε την σφαγη λεγοντας οτι πρεπει να «αποκατασταθουν οι οροι παραδοσης της ανθρωπιστικης βοηθειας και να πληγει η αναρχια.» Υποστηριξε οτι τα στρατευματα των Ηνωμενων Εθνων μαχονται εναντια στους «πολεμαρχους» που μετα την καταρευση της δικτατοριας του Σιαντ Μπαρε εσπρωξαν την Σομαλια στον εμφυλιο, διεκδικωντας την εξουσια.

Ομως ο ΟΗΕ και οι ΗΠΑ, απο την πρωτη στιγμη που τα στρατευματα τους εισβαλαν στη Σομαλια, τον περασμενο Δεκεμβρη, προσπαθησαν να ενισχυσουν τη θεση των «πολεμαρχων», και αρχισαν συνομιλιες με τον Αιντιντ, τον Αλι Μαχντι και τους ομοιους του. Τον Μαρτη τα βελγικα και αμερικανικα στρατευματα υποχωρησαν απο το Κισμαγιου για να επιτρεψουν στον Μοχαμεντ Σαϊντ, τον στρατηγο των δυναμεων του Χερσι Μοργκαν, του γαμπρου του Μπαρε, να καταλαβει την πολη. Εκατονταδες Σομαλοι συγκεντρωθηκαν τοτε εξω απο την αμερικανικη πρεσβεια με συνθηματα «κατω η Αμερικη», «Να πατε σπιτια σας». Η «ειρηνευτικη» δυναμη απαντησε με σφαιρες.

Η πεινα και η διανομη της ανθρωπιστικης βοηθειας ειναι απλο προκαλυμμα για την επεμβαση των Αμερικανων και των συμμαχων τους στη Σομαλια.

Λιγες μερες μετα την αποστολη 30.000 πεζοναυτων οι αμερικανικες εφημεριδες ειχαν αποκαλυψει τις πραγματικες αιτιες: Το καθεστως του Μπαρε ειχε κλεισει συμφωνια για την ερευνα και εκμεταλευση των κυτασματων πετρελαιου της Σομαλιας με τεσσερεις αμερικανικες εταιριες πετρελαιου, την Σεβρον, την Αμοκο, την Κονοκο και την Φιλιπς. Τις «ελπιδες» αυτων των εταιριων θελει να «αναπτερωσει» ο Κλιντον.

Οι ελπιδες των Σομαλων οχι μονο δεν αναπτερωθηκαν αλλα και εγιναν πιο μαυρες. Το μονο που δεν παιρνουν οι Σομαλοι ειναι ανθρωπιστικη βοηθεια. Οι υπευθυνοι ανθρωπιστικης βοηθειας λενε οτι πριν την επιχειρηση «αναπτερωση της ελπιδας» εφτανε και καποια βοηθεια στους λιμοκτονουντες τωρα εχει σταματησει γιατι ειναι πολυ επικυνδυνο ή και αδυνατο γι αυτους να κανουν την δουλεια τους.

Οι ελληνοκυπριοι και ελληνες καπιταλιστες υποστηριξαν απο την πρωτη στιγμη την ιμπεριαλιστικη επεμβαση στην Σομαλια περιμενοντας να ερθει και η σειρα τους για να «αναπτερωθουν οι ελπιδες» τους απο ενα καλυτερο μεριδιο στην Νεα Ταξη πραγματων που προσπαθουν να μαγειρεψουν στο μαγειρειο των ληστων, στα Ηνωμενα Εθνη.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΑ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ

«*Λογια του αερα*». Αυτος ηταν ο τιτλος του περιοδικου *Economist* πανω απο το αρθρο οτι στις 25 Ιουνη τελειωσε η πολυδιαφημισμενη «Παγκοσμια Διασκεψη για τα Ανθρωπινα Δικαιωματα» του ΟΗΕ.

Πραγματι, λιγο πριν αρχισει η Διασκεψη στην Βιεννη, ο Σαρλς Πασκουα, υπουργος εξωτερικων της Γαλλιας, ενος απο τους «πολιτισμενους» στυλοβατες του ΟΗΕ, δηλωνε οτι στοχος του ειναι η «μηδενικη μεταναστευση». Και προτεινε μια σειρα απο νομοσχεδια-επιθεσεις εναντια στα πιο στοιχειωδη δικαιωματα των μεταναστων, οπως: Αστυνομικος ελεγχος ταυτοτητων, ακομα και χωρις καμμια υποπτη συμπεριφορα. Δικαιωμα απελασης νομιμων μεταναστων που η αστυνομια θα θεωρει «απειλη για την δημοσια ταξη». Νομιμοι μεταναστες εργατες δεν θα εχουν δικαιωμα να φερνουν τις οικογενειες τους πριν να εχουν παραμονη δυο χρονων. Δυσκολιες στη διαδικασια αποκτησης υπηκοοτητας ακομα και για παιδια μεταναστων που γεννηθηκαν στην Γαλλια.

Ομως η πρωτη παρομοια συσκεψη μετα απο 25 χρονια δεν ηταν απλα μια ακομα ευκαιρια για πανακριβη αηδιαστικη υποκρισια. Οι ιμπεριαλιστικες δυναμεις προσπαθησαν να ενισχυσουν την δυνατοτητα τους να χρησιμοποιουν τις «παραβιασεις ανθρωπινων δικαιωματων» σαν δικαιολογια για να επεμβαινουν σε ξενες χωρες. Προσπαθησαν να αδυνατισουν αρθρα του ΟΗΕ για τον σεβασμο της εθνικης κυριαρχιας επειδη πραγματικος τους στοχος ηταν το ιμπεριαλιστικο «δικαιωμα» για περισσοτερους Παναμαδες, Ιρακ, Βοσνιες, Σομαλιες.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ο ιδιος ο ορος «ανθρωπινα» δικαιωματα ειναι παραπλανητικος. Στηριζεται στην αντιληψη οτι υπαρχουν καποια δικαιωματα που μπορουν να γινονται σεβαστα ανεξαρτητα απο την κοινωνια και την ιστορικη περιοδο. Οπως αναφερει το προσχεδιο της τελικης αποφασης της Διασκεψης *«ειναι καθηκον των κρατων, ασχετως των πολιτικων, οικονομικων και πολιτιστικων συστηματων τους, να προαγουν και να προστατευουν ολα τα ανθρωπινα δικαιωματα και τις θεμελιωδεις ελευθεριες»*

Ομως οπως εγραφε ο Μαρξ «το δικαιωμα ποτε δεν μπορει να ειναι ανωτερο απο την οικονομικη δομη της κοινωνιας και την διαμορφωμενη απο αυτη τη δομη πολιτιστικη αναπτυξη της». Στην Αρχαια Ελλαδα για παραδειγμα, οι φιλοσοφοι μιλουσαν για το «φυσικο δικαιο» και την δημοκρατια. Αλλα σχεδον ολοι τους θεωρουσαν «φυσικη» την υπαρξη των δουλων! Η κοινωνια τους ηταν πολυ φτωχη για να υπαρξει χωρις την δουλεία. Ουτε οι φιλοσοφοι ουτε η δημοκρατια δεν θα υπηρχαν χωρις τον πλουτο που παρηγαγαν οι σκλαβοι.

Σημερα, ακομα και το δικαιωμα στην δουλειά και την ζωη - παρολα οσα προσωρινα κερδιζουν με τους αγωνες τους οι εργαζομενοι - δεν μπορει παρα να ειναι «λογια του αερα» μεσα στον καπιταλισμο, ενα συστημα που αναποφευκτα μαστιζεται απο οικονομικες κρισεις οι οποιες οδηγουν στη βαρβαροτητα τις φτωχες χωρες, σε μαζικη ανεργια στις αναπτυγμενες, και σε πολυνεκρους πολεμους.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Υπαρχει ομως μια τεραστια διαφορα αναμεσα στην Αρχαια Ελλαδα ή αλλες παλιοτερες κοινωνιες, και στην σημερινη παγκοσμια καπιταλιστικη κοινωνια. Για πρωτη φορα στην ανθρωπινη ιστορια υπαρχει σημερα πλαϊ στην φτωχεια τεραστιος πλουτος που κανει δυνατη την υπαρξη μιας κοινωνιας ικανης να σεβεται τα λεγομενα «ανθρωπινα δικαιωματα».

Για αυτο υπαρχει και κατι παραπανω στα «ανθρωπινα δικαιωματα» απο την υποκρισια των αρχουσων ταξεων. Δεν ειναι τυχαιο που οι αντιληψεις για τα «ανθρωπινα δικαιωματα» αρχισαν να εμφανιζονται σοβαρα στην πολιτικη και να τα αγκαλιαζουν μεγαλες μαζες μολις τα τελευταια διακοσια χρονια, μετα την αστικη γαλλικη επανασταση. Σημερα πια τα «ανθρωπινα δικαιωματα» βρισκονται στα χειλη ολων. Και αυτο επειδη «*Η ανθρωποτητα παντα βαζει στον εαυτο της μονο προβληματα τα οποια μπορει να λυσει*» οπως εγραφε ο Μαρξ, και προσθετε οτι *«Νεες, ψηλοτερες σχεσεις παραγωγης, ποτε δεν εμφανιζονται πριν να ωριμασουν οι υλικες συνθηκες για την υπαρξη τους στην μητρα της παλιας κοινωνιας.»*

Σημερα πολλα εκατομμυρια ανθρωποι σε ολο τον πλανητη συγκινουνται και παλευουν κατω απο την σημαια των «ανθρωπινων δικαιωματων». Με αλλα λογια, η ανθρωποτητα εχει «βαλει στον εαυτο της το προβλημα» των «ανθρωπινων δικαιωματων» επειδη για πρωτη φορα στην ιστορια της, **μπορει να το λυσει**. Πολλα εκατομμυρια βλεπουν πως ωριμασαν οι υλικες συνθηκες για να εξασφαλιστει σε ολους τους ανθρωπους αυτο που ονομαζουμε μια ανθρωπινη ζωη, δηλαδη τροφη, στεγη, μορφωση, υγεια, δημοκρατικες ελευθεριες, ειρηνη, αξιοπρεπεια, ο ελεγχος πανω στην ιδια τους τη ζωη. Βλεπουν για παραδειγμα οτι πλαϊ στα εκατομυρια των πεινασμενων της Αφρικης, υπαρχουν τα βουνα απο βουτυρο και οι λιμνες απο γαλα της ΕΟΚ.

Οι αναφορες σε «ανθρωπινα δικαιωματα» μεσα στις διακυρηξεις του ιμπεριαλιστικου ΟΗΕ μοιαζουν σαν αρρωστημενα αστεια. Μονο οταν προχωρησουμε στις «νεες, ψηλοτερες σχεσεις παραγωγης» του Μαρξ, δηλαδη στην επαναστατικη ανατροπη του καπιταλισμου και την διεθνη εξουσια της εργατικης ταξης, θα μπορεσουμε να εκμεταλλευτουμε τις τεραστιες δυνατοτητες παραγωγης πλουτου που διαθετει σημερα η ανθρωποτητα. Τοτε θα αρχισουμε να κανουμε τα «ανθρωπινα δικαιωματα» απο λογια του αερα και αισχρες δικαιολογιες για τις βαρβαροτητες των ιμπεριαλιστων, πραγματικοτητα.

Αγγελος Νικολαου

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΜΟΝΟ

Μεσα στα πλαισια του «Επαναστατικου Μαρξισμου» που οργανωσε η «Εργατικη Δημοκρατια» απο τις 25 μεχρι τις 27 του Ιουνη εγινε την Παρασκευη το βραδυ στις 25 συζητηση με θεμα «Η ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ». Στη συζητηση πηραν μερος ο Αγγελος Νικολαου εκ μερους της «Εργατικης Δημοκρατιας», ο Μεμνος Σταυρου μελος της Κ. Ε. του ΑΚΕΛ και ο τουρκοκυπριος ομιλητησί εκ μερους του περιοδικου Socialist Gozlem. Την συζητηση τιμησε με την παρουσια του και ο βετερανος συνδικαλιστης, και συγραφεας Παντελης Βαρναβα. Στη συζητηση συμμετειχε ο τουρκοκυπριος μελετητης Niyiazi Gizilyürek και πολλοι αγωνιστες της αριστερας. Παρα κατω δημοσιευουμε τις εισηγησεις των τριων ομιλιτων και την παρεμβαση του Παντελη Βαρναβα.

Αγγελος Νικολαου
Εργατικη Δημοκρατια

Τα τελευταια χρονια μοιαζει να ζουμε κατω απο την σκια των διακοινοτικων συνομιλιων. Οπως εγραφε η «Χαραυγη» περσι το καλοκαιρι, «ολοκληρος ο κυπριακος λαος παρακολουθει με κομμενη την ανασα την πορεια» των συνομιλιων.

Πραγματι, τα σκουληκια του σωβινιστικου απορριπτικου μετωπου, βλεπουν τις συνομιλιες με «κομμενη την ανασα» επειδη φοβουνται οτι θα «αδικηθουμε» απο μια συμφωνια, μια και για αυτους το μονο δικαιο ειναι το «ολα δικα μας», η ελληνικη Κυπρος. Και οι «ενδοτικοι» επειδη θεωρουν οτι μονο μεσα στους διαδρομους του ΟΗΕ και τις συνομιλιες μπορει να λυθει το Κυπριακο.

Μεσα σε αυτη την ατμοσφαιρα, η επαναπροσεγγιση παει να καταληξει να προκαλει χασμουρητα, παρολο το εξαιρετικο δεκαημερο επαναπροσεγγισης της ΕΔΟΝ.

Η Εργατικη Δημοκρατια θεωρει αντιθετα οτι οι εργαζομενοι της Κυπρου επρεπε να αντιμετωπιζουν την Ν. Υορκη με βαθεια χασμουρητα και ακομα βαθυτερο κυνισμο, και να παρακολουθουν, σαν εμας, την πορεια της επαναπροσεγγισης με κομμενη την ανασα.

Ειναι βεβαια κατανοητο γιατι πολλοι εργαζομενοι και στις δυο κοινοτητες παρακολουθουν με «κομμενη την ανασα» οτι γινεται στην Ν. Υορκη. Φοβουνται την επαναληψη θεομηνιων σαν του 74 αλλα και του 63-74.

Φοβοι απολυτα δικαιολογημενοι. Μεσα στην σημερινη διεθνη ασταθεια, οι κινδυνοι ειναι τωρα πολυ μεγαλυτεροι. Οπως ειπε ο Χριστοφιας φετος στο μνημοσυνο Μισιαουλη-Καβαζογλου, *«δεν ζηλευουμε την δοξα των λαων της Βοσνιας»*, βαζοντας την λεξη δοξα μεσα σε πολυ μεγαλα εισαγωγικα.

Ομως μπορει η Ν. Υορκη και οι διαδικασιες του ΟΗΕ να μας γλυτωσουν απο μια τετοια «δοξα»;

Η φραση που ολοι χρησιμοποιουν για τον στοχο των συνομιλιων, η «δικαιη, ειρηνικη και βιωσιμη λυση», ειναι πολυ χρησιμη για να εκτιμησουμε τι ειναι αυτες οι διαδικασιες.

Αυτοι που «πιεζουν» τους συνομιλητες για την δηθεν «δικαιη και ειρηνικη λυση» ειναι το Συμβουλιο Ανασφαλειας του ΟΗΕ, οπως θαπρεπε να λεγεται, το Συμβουλιο Πολεμου, το Συμβουλιο του Ιμπεριαλισμου. Ειναι εκεινοι που δειξαν την «δικαιοσυνη» τους τα τελευταια χρονια με τους εκατονταδες χιλιαδες νεκρους Ιρακινους, με τους Κουρδους, με την Σομαλια που ζητησε φαϊ και πηρε τανκς και σφαιρες, στην Γιουγκοσλαβια, στην εξεγερση των φτωχων του Λος Αντζελες, στην σφαγη της Πλατειας Τιανανμεν, στην πρωην Σοβιετικη Ενωση.

Αλλα ας αφησουμε αυτους τους «μεγαλους», για τους οποιους υπαρχει παντα μια δυσπιστια μεσα στον κοσμο, και ας πιασουμε τους «μικρους».

Δεν χρειαζεται να μιλησω για τον Ντενκτας, ολοι ξερουμε το ποσο κακος ειναι, μας το επαναλαμβανουν καθημερινα, με ολα τα μεσα. Ας πιασουμε τους αλλους, τον Κυπριανου, τον Βασιλειου, τον Κληριδη και αυτους που ολοι αυτοι εκπροσωπουν, την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη, τους βιομηχανους, τους εμπορους, τους τραπεζιτες. Ποια σχεση εχουν αυτοι με την δικαιοσυνη, ειτε γενικα ειτε στο Κυπριακο προβλημα; Πισω απο την γνωστη κουβεντα για τα «λαθη» που οπως ανακαλυψαν τα τελευταια χρονια εκαναν στο παρελθον, και τις υποσχεσεις να μη τα επαναλαβουν, κρυβονται σφαγες, κρυβεται μια «εθνικη καθαρση» σαν αυτη που καταδικαζουμε σημερα στην Γιουγκοσλαβια, που πριν να την εφαρμοσει ο Ατιλλας το 74 την εφαρμοσε η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη το '63-74. Το μονο που πραγματικα θεωρουν «λαθος» ολοι αυτοι ειναι οτι τελικα ηττηθηκαν το 74. Αν δεν ειχαν ηττηθει, ολα αυτα θαταν ενδοξες πατριωτικες ενεργειες.

Αλλα και το παρον τους δεν ειναι καλυτερο απο αυτο του Ατιλλα και του Ντενκτας. Την ιδια στιγμη που κατηγορουν την Τουρκια οτι προωθει εθνικο ξεκαθαρισμα, (και εχουν δικιο σε αυτο. Στο Κυπριακο υπαρχει ο κανονας οτι σχεδον καθε κατηγορια που εκτοξευει η μια πλευρα στην αντιπαλη πλευρα ειναι σωστη) ζηταν οι ιδιοι ενα εξισου αγριο και ρατσιστικο εθνικο ξεκαθαρισμα σαν μερος της λυσης, με το διωξιμο δεκαδων χιλιαδων φτωχων μεταναστων απο την Τουρκια, των «εποικων».

Ας θυμηθουμε ακομα ποσο πολεμοχαροι σταθηκαν ολοι τους, **για χαρη του Κυπριακου, για χαρη των συνομιλιων**. Συναγωνιστηκαν ολες οι πλευρες, Ελλαδα, Τουρκια, Ντενκτας και Βασιλειου, για το ποιος θα βοηθουσε περισσοτερο τους «συμμαχους» στην αγρια σφαγη στον πολεμο στον Κολπο, για το ποιος θα «αναβαθμιστει» περισσοτερο, για να το εχει σαν ατου οταν θα επαναλαμβανονταν οι συνομιλιες.

Ομως η μεγαλυτερη κοροϊδια ειναι η δυνατοτητα των συνομιλιων να προσφερουν μια «βιωσιμη» λυση, οχι απλα μια υπογραφη την οποια θα ακολουθησουν τα ιδια και χειροτερα με αυτα που συνεβηκαν, αλλα αυτο που θα φερει μονιμη ευημερια στον λαο, ομαλοτητα και ειρηνη, που θα προσφερει το «απανεμο λιμανι της λυσης» οπως το χαρακτηρισε παλιοτερα η «Χαραυγη».

Αν πριν λιγα χρονια υπηρχαν καποιες δικαιολογιες για αυταπατες του ειδους «ας βαλουν μια υπογραφη, να ησυχασουμε απο αυτο το παλιοπροβλημα το Κυπριακο», σημερα, στην εποχη της «Νεας Διεθνους Αταξιας», της οικονομικης κρισης, της εξαρσης του εθνικισμου και του φασισμου, τετοιες αυταπατες ειναι τελειως αδικαιολογητες.

Διαπιστωνουν ολοι οτι δεν μπορει να σταθει μια λυση χωρις οικονομικη εξισωση των τ/κ με τους ε/κ. Ομως ποτέ μεσα σε καπιταλιστικη οικονομικη κριση, οπως εχουμε σημερα, δεν ειχαμε οικονομικες εξισωσεις αναμεσα σε ταξεις, ή σε εθνοτητες. Αντιθετα, και μαρτυρας ειναι η εξεγερση του Λος Αντζελες, οι οικονομικες ανισοτητες χειροτερευουν παντου. Οι πλουσιοι γινονται πλουσιοτεροι και οι φτωχοι φτωχοτεροι.

Ακομα, γιατι αποκτησαν τετοιες «δοξες» οι λαοι της Βοσνιας, και γενικοτερα της πρωην Γιουγκοσλαβιας, και της πρωην ΕΣΣΔ; Επειδη η οικονομικη κριση υποχρεωσε τις αρχουσες ταξεις να προσπαθησουν να αποπροσανατολισουν την εργατικη ταξη και να σωθουν απο την οργη της παιζοντας το χαρτι του εθνικισμου. Ασχετα με το τι συμβαινει ή θα συμβει στην Ν. Υορκη, αυτο ακριβως θα κανει, το κανουν ηδη, ο Ντενκτας, ο Κληριδης, ο οποιοσδηποτε βρεθει στην εξουσια, τωρα που η οικονομικη κριση αρχισε να δαγκανει και εδω.

Η ιδια η υπογραφη του 1959, μεσα σε τεσσερα χρονια, τα οποια δεν ηταν χρονια διεθνους οικονομικης κρισης, μεταβληθηκε σε αιματοκυλισμα.

Σημερα, μια υπογραφη στην Ν. Υορκη, δεν θα αξιζει ουτε οσο το χαρτι στο οποιο θα γραφτει.

Ο μονος τροπος να γλυτωσουμε απο «δοξες» σαν αυτες των λαων της Βοσνιας ειναι να θυμηθουμε οτι τους πολεμους τους κυρησουν τα αφεντικα, αλλα τους πολεμαν οι εργατικες ταξεις. Και για να πολεμησουν, πρεπει να πιστευουν οτι ο πολεμος ειναι αναγκαιος, οτι ο «εχθρος» ειναι κακος και «εμεις» εχουμε δικιο.

Για αυτο το **μονο** που μπορει να σταθει εμποδιο στον πολεμο ειναι η καλλιεργεια της φιλιας αναμεσα στις εργατικες ταξεις για να μην θελουν να αλληλοσκοτωθουν, ειναι ο εργατικος διεθνισμος, ειναι η επαναπροσεγγιση.

Η λεξη επαναπροσεγγιση καθιερωθηκε, προς τιμη του, απο το ΑΚΕΛ. Αλλα δυστυχως, με τον τροπο που την βλεπει το ΑΚΕΛ, δεν ειναι πια αρκετη για να μας γλυτωσει απο τον κινδυνο πολεμου.

Πρωτα, επειδη την βλεπει σαν κατι βοηθητικο για τις συνομιλιες, για την ενοτητα του Κυπριακου κρατους, για τις ελληνοκυπριακες επιδιωξεις.

Ποια ειναι τα αποτελεσματα; Θα μας τα δειξει ενα κομματι απο το βιβλιο «Ολικη Κυπρος» του τουρκοκυπριου Νιαζι Γκιζιλγιουρεκ που βρισκεται αποψε μαζι μας:

«τωρα που ηρθα εδω [εννοει στην νοτια Κυπρο] βλεπω ανθρωπους εγκαρδιους και χαμογελαστους, αλλα πισω απο το χαμογελο υπαρχει ο ποθος για επιστροφη στην Κερυνεια. Και συγχιζομαι: το χαμογελο αυτο απευθυνεται σε μενα ή στην Κερυνεια;»

Η επαναπροσεγγιση που εχει στοχο την ενοποιηση της Κυπρου, την «επιστροφη», την «επιτυχια της πλευρας μας» στις συνομιλιες δεν πειθει τους τ/κ. Εκεινο που τους πειθει απο την μερια των ε/κ ειναι να τους χαμογελουμε ασχετα αν το χαμογελο κανει πιο κοντινη ή πιο μακρινη την επιστροφη στην Κερυνεια.

Αντιθετα, γινονται ακομα και απο το ΑΚΕΛ ολων των ειδων ενεργειες που αποξενωνουν τους τ/κ, απο τις αναφορες σε «ψευδοκρατος», ως τον οικονομικο αποκλεισμο - ειδαμε τελευταια την ιδια την Χαραυγη να κατηγορει τον Κληριδη οτι δεν κανει τιποτα για τις προσγειωσεις αεροπλανων της Λουφτχανσα στο αεροδρομιο Τυμπου, που φερνουν καποιους τουριστες απο τους οποιους οι τ/κ εργαζομενοι περιμενουν να απαμβλυνθουν τα οικονομικα τους προβληματα.

Και δευτερο, μαζι με την επαναπροσεγγιση εχουμε και το αντιθετο της. Την «εθνικη ενοτητα», το «ολοι στο ιδιο καζανι βραζουμε» οπως ειπε χαρακτηριστικα τελευταια ο Δημητρης Χριστοφιας βγαινοντας απο το γραφειο του Κληριδη.

Ο Κληριδης τελευταια εδωσε μια τελεια περιγραφη του τι κανει ο Ντενκτας, οταν χαρακτηρισε τις προτασεις του «μετρα καταστροφης εμπιστοσυνης». Αυτη ομως ειναι και μια τελεια περιγραφη του τι εκαναν ο Κληριδης, ο Μακαριος, ο Κυπριανου, ο Βασιλειου. Ολοι τους παιρνανε «μετρα καταστροφης εμπιστοσυνης»: αυξηση των δαπανων για την «αμυνα», οικονομικους αποκλεισμους, επισημος σωβινισμος, καταπιεση των τ/κ που ζουν στο νοτο.

Οταν λοιπον το κομμα που εκπροσωπει την εργατικη ταξη λεει οτι βραζουμε στο ιδιο καζανι με ολους αυτους τους τυπους, ποσο πειστικο ειναι το μυνημα

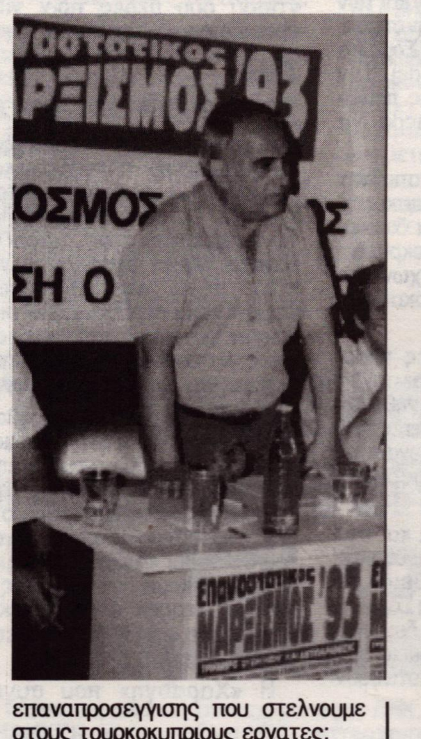

επαναπροσεγγισης που στελνουμε στους τουρκοκυπριους εργατες;

Χρειαζομαστε μια επαναπροσεγγιση, που να αδιαφορει για την ενοποιηση της Κυπρου, να αναγνωριζει δηλαδη στους τουρκοκυπριους το δικαιωμα τους να καθορισουν αυτοι οπως θελουν το μελλον τους. Μια επαναπροσεγγιση ακομα που να κατευθυνεται πρωτα και κυρια εναντια στην «δικη μας» αρχουσα ταξη και τις κυβερνησεις της, ολους αυτους τους εχθρους των τουρκοκυπριων που βρισκονται κοντα μας. Μια επαναπροσεγγιση που να πηγαινει πλαϊ-πλαϊ οχι με την «εθνικη ενοτητα», αλλα με την ταξικη παλη. Μια διεθνιστικη επαναπροσεγγιση, οχι μονο με τους τουρκοκυπριους, αλλα και με τους λεγομενους «εποικους» στον βορρα, και με τους εργατες της Τουρκιας

Η Εργατικη Δημοκρατια εχει αποκτησει μια παραδοση σε αυτη την επαναπροσεγγιση. Με την αποκατασταση της ιστορικης αληθειας, αποκαλυπτοντας συνεχεια πως η «δικη μας» αρχουσα ταξη δεν ειναι καθολου καλυτερη απο τον Ντενκτας, τον Ντεμιρελ και τους αλλους. Με κινητοποιησεις οπως την υποστηριξη του φυλακισμενου αντιρησια συνειδησης Γιαννη Παρπα που δηλωσε οτι δεν παει στις ασκησεις της εθνοφρουρας επειδη δεν θελει να πολεμησει τους αδερφους του τουρκοκυπριους. Με το μαζεμα τριακοσιων υπογραφων μεσα σε τρεις μερες οταν ο Βασιλειου απελασε τον «εποικο» Τζεγκιζ επειδη αλληλοερωτευτηκαν με μια ελληνοκυπρια. Με την αντιθεση στον ελληνοκυπριακο μιλιταρισμο. Και προπαντως υποστηριζοντας παντα την ταξικη παλη, υποστηριζοντας οτι μια απεργια αξιζει πολυ περισσοτερο για την επαναπροσεγγιση απο οτι δεκα συναντησεις ελληνοκυπριακων και τουρκοκυπριακων κομματων.

Ο τιτλος της εισηγησης ειναι «Επαναπροσεγγιση, ο Δρομος για την Ειρηνη. Θα τον διευρυνω σε «Επαναπροσεγγιση και Ταξικη Παλη, ο Μονος Δρομος για την Ειρηνη».

Μεμνος Σταυρου,

Συναγωνιστες, συναγωνιστριες, αγαπητε φιλε Παντελη, ο οποιος τιμας με την παρουσια σου την επαναροσεγγιση και τους κοινους αγωνες ε/κ και τ/κ εργαζομενων.

Αγαπητοι, φιλες και φιλοι το θεμα της επαναπροσεγγισης εντασσεται ασφαλως στα πλαισια της παγιας στρατηγικης θεσης του ΑΚΕΛ για την ενισχυση και ανιχνευση των δρομων για μια δικαιη ειρηνη στην Κυπρο, στη βαση των ψηφισματων του ΟΗΕ, των συμφωνιων κορυφης και των ισοζυγισμενων συμφεροντων μιας λειτουργικης ομοσπονδιας οπου οι δυο κοινοτητες της Κυπρου, θα κτιζουν δημιουργικα την ευημερια τους σε μια ειρηνικη Κυπριακη Δημοκρατια οπου ε/κ και τ/κ εργαζομενοι θα ζουν ξανα αδελφωμενοι στην κοινη τους πατριδα. Ταυτοχρονα εντασσεται αυτη η πολιτικη του κομματος μας στα πλαισια της φιλοσοφιας και της ιδεολογιας του Μαρξισμου Λενινισμου και του προλεταριακου διεθνισμου.

Μ' αυτη την ευκαιρια συγχαιρω την Εργατικη Δημοκρατια γι' αυτη την πρωτοβουλια που ανελαβε και την προσκληση που μας δοθηκε σαν κομμα να συμμετασχουμε σ' αυτη την ωραια πραγματικα εκδηλωση. Γιατι μεσα απ' αυτη προσφερεται εξ' αντικειμενου το εδαφος για νεους προβληματισμους, προσφερεται το εδαφος για μιαν αντιπαλοτητα ιδεων, και ταυτοχρονα διανοιγονται νεοι οριζοντες που αφορουν κοινες εκτιμησεις, που αφορουν την πορεια του Κυπριακου λαου και του αγωνα επιβιωσης του.

Εμεις απο της ιδρυσης του κομματος ειχαμε ταξει στις γραμμες μας αρκετους Τουρκους, οι οποιοι ειναι και ιδρυτικα μελη του κομματος. Δυστυχως ομως ο διαχωρισμος που επακολουθησε το πραξικοπημα και την εισβολη, αφαιρεσε αυτες τις δυνατοτητες. Θα ελεγα δε οτι και προτητερα με τις διακοινοτικες συγκρουσεις που υποδαυλισε ο ιμπεριαλισμος και εφαρμοσε το δογμα του διαιρει και βασιλευε, επετυχε δυστυχως να ορθωσει τειχη μισους και μισαλλοδοξιας αναμεσα στους κατοικους του ωραιου αυτου νησιου.

Παντοτε οι σωβινιστικοι κυκλοι και απο τις δυο πλευρες δεν ηθελαν μια βιωσιμη λυση στο Κυπριακο και επεδιωκαν τον διαμελισμο ή την ενωση της Κυπρου με αλλα κρατη. Ομως αυτος ο τοπος ανηκει σε ολους μας, στους ε/κ και τους τ/κ, και πιστευουμε οτι κοινος θα πρεπει να ειναι ο αγωνας ολων μας γιατι αφορα το μελλον αυτου του τοπου, και το μελλον της εργατικης ταξης.

Το στατους κβο το οποιο επικρατει σημερα στη Κυπρο, ασφαλως δεν ειναι αποδεκτο, διοτι παρεμποδιζει ουσιαστικα τις κοινες επαφες μεταξυ ε/κ και τ/κ, και δημιουργει προυποθεσεις επικινδυνων εξελιξεων για την ειρηνη και τη διεθνη ασφαλεια. Οι εξελιξεις που διαδραματιζονται σημερα στα κατεχομενα απο την υπαρξη του κρατους, ειναι τρομακτικες. Το μυνημα που μας ερχεται ειναι ολοενα και πιο δραματικο, καθ' οτι εκει συντελειται βαθμιαια αλλα μεθοδικα, η απορροφηση

Σ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Κ. Ε. ΑΚΕΛ

της τ/κ κοινοτητας, γεγονος που εγκυμονει κινδυνους με επικινδυνες προοπτικες για την υπαρξη της ιδιας της τ/κ κοινοτητας, και κατ' επεκταση τη μετατροπη αυτου του μερους των κατεχομενων σε τουρκικη επαρχια με την μαζικη πολιτογραφηση τουρκων εποικων σε πολιτες της λεγομενης Τουρκικης Δημοκρατιας της Β. Κυπρου.

Το προβλημα ομως δεν ειναι αυτο και μονο. Φαινεται οτι σημερα κανεις δεν πιεζει τη Τουρκια για να διαφοροποιησει τη σταση της, αλλα με τις συνεχεις αναβολες η Αγγλια και οι ΗΠΑ, ενισχυουν την αδιαλλαξια και την κωλυσιεργια του Ντενκτας, γιατι θελουν να χρησιμοποιησουν την Τουρκια ως οπλο για να επιτυχουν τις μεγαλοηγεμονιστικες βλεψεις που τρεφουν στην περιοχη και ιδιαιτερα στις Μουσουλμανικες Δημοκρατιες.

Σημερα ομως υπαρχουν αρκετα εντονες οι φωνες της τ/κ αντιπολιτευσης, που ακουονται ευκρινεστατα, που θελουν ειρηνικη συμβιωση πρωτα απ' ολα μεταξυ των δυο κοινοτητων. Κι αυτο εχει μεγαλη σημασια, γιατι υπαρχει ελπιδα, υπαρχει προοπτικη για μια δικαιη ειρηνη. Αν χαθει η προοπτικη αυτη η οποια διανοιγεται μεσα απο τον διαλογο, πολυ φοβουμαστε οτι θα θρηνησουμε επι των ερειπιων, και δεν θα υπαρχει πια ζητημα υπαρξης Κυπριακου προβληματος.

Σημερα ειναι γεγονος οτι στη εξουσια βρισκεται η ενωμενη δεξια. Ομως, «ενωμενη» εντος εισαγωγικων, γιατι υπαρχουν οι αντιθεσεις, παρα το γεγονος οτι τους ενωνει η εξουσια, αντιθεσεις οι οποιες θα εκδηλωθουν και θα εκδηλωνονται με την παροδο του χρονου. Εχουμε επισης και ενα στοιχειο που σχετιζεται αμεσα με το θεμα της επαναπροσεγγισης. Δυστυχως αναβιωνει το κατεστημενο της ΕΟΚΑ. Ο Ελληνοκεντρισμος, ο σωβινισμος ολα αυτα τα οποια αποτρεπουν τις επαφες, αποτρεπουν την δημιουργικη ανελιξη εκεινων των δυνατοτητων που απαιτουνται για την επιβιωση αυτου του τοπου καιι του λαου.

Ετσι σημερα οι αγωνες για την ειρηνη, οι αγωνες που εχουν κανει σημαια τους, την επαναπροσεγγιση και την ειρηνικη διαδικασια, παρεμποδιζονται και δηλητηριαζονται απο τους σωβινιστικους κυκλους και των δυο κοινοτητων που με διαφορες επινοησεις υποδαυλιζουν τα παθη και τα μιση και θελουν να κρατησουν αρρυκτα τα τειχη του διαχωρισμου που συντηρει η διχοτομηση της δικης μας πατριδας μετα το προδοτικο πραξικοπημα και την Τουρκικη εισβολη και κατοχη.

Το κομμα μας στα 70 χρονια ζωης και δρασης υποστηριζει οτι ο αγωνας για την απαλλαγη της Κυπρου απο τα αποικιακα δεσμα και την ιμπεριαλιστικη εξαρτηση, ηταν και ειναι υποθεση ολων των Κυπριων ε/κ και τ/κ και οχι της μιας ή της αλλης κοινοτητας. Παιρνοντας την ιστορια του κομματος μας, βλεπουμε οτι και ο φιλος ο Παντελης Βαρναβα ηταν ενα ενεργο και δραστηριο ανωτατο στελεχος που καθοδηγησε απεργιες, και ξερετε τη συγραφικη του εργασια την οποια επιτελεσε, που εκει διαλαλει μετα παρησσιας τους κοινους αγωνες των μεταλλωρυχων, του Αχμετ, του Χαλιλ, που με τον Αντρεα, τον Γιαννη τον Κωστη, που παλεψαν για το μεροκαματο. Υπηρχε και υπαρχει σημερα αυτη η ενοτητα που καθοριζεται απο την κοινη ταξικη παλη και απο τον κοινον ταξικον εχθρο.

Ομως νομιζω οτι αυτη η ενοτητα παρεμποδιζεται σημερα εξ' αιτιας της υπαρξης της διαχωριστικης γραμμης του Αττιλα που εμποδιζει τις επαφες και θελει παση θυσια να κρατησει τον διαχωρισμο για τους σκοπους της επεκτασης.

Ομως εμεις πιστευουμε οτι αν εφεθει ελευθερος ο Κυπριακος λαος ε/κ και τ/κ ειναι σε θεση να παραμερισουν τις βασικες διαφορες, ειναι σε θεση να βρουν μια βιωσιμη λυση που να στηριξει την ειρηνικη πορεια και την κοινη ευημερια των κατοικων της Κυπρου.

Σε οτι αφορα τωρα την δεξια, επειδη μιλουμε για το θεμα της επαναπροσεγγισης, και εχει σημασια η ιστορικη πλευρα, δυστυχως η δεξια την επαναπροσεγγιση την εχλευασε, την θεωρουσαν εμπαιγμο προς το εθνικο αισθημα, και η ε/κ και η τ/κ δεξια. Η εκστρατεια απο τουρκο σε τουρκο, η εκστρατεια του Γιωρκατζη με το σχεδιο Ακριτας, το οποιο ελεχθηκε, του εθνικου ξεκαθαρισματος και αλλα πραγματα, και εκει ακριβως ελειτουργησε ο ιμπεριαλιστικος παραγοντας με την ιδρυση της ΤΜΤ. Τι ηταν η ΤΜΤ; Η αλλη ΕΟΚΑ, και εδουλευε απ' εκει. Και τι βλεπουμε τωρα οτι εχουμε. Απο την μια τις επιθεσεις του Γριβα ιδιως μεσα στο '57 και '58 με την εξοντωση στελεχων του κομματος μας και απλων αριστερων και υποστηριχτων, και απο την αλλη την εξοντωση προοδευτικων τ/κ. Κι' εχουμε πλειαδα τουρκοκυπριους συναγωνιστες και συντροφους οι οποιοι εχασαν την ζωη τους.

Ποιος θα ξεχασει τον Καβαζογλου και Μισιαουλη που τους βρηκαν δολοφονημενους, απο τους ιδιους εχθρους. Την δολοφονια των Αχμετ Γκιουρκαν και Αϊχαν Χικμετ. Υπαρχει δηλαδη η καλιεργεια και η εκμεταλλευση του εθνικου μισους μεταξυ των δυο κοινοτητων, εντεχνα απο καποιους.

Σε οτι αφορα τωρα τις σημερινες καταστασεις, θαταν λαθος εμεις να οδηγηθουμε απο λαθους χειρισμους που εγιναν κατα καιρους σε αλλα μεγαλυτερα λαθη. Ειναι προς τιμη των πολιτικων καμματων που στο τελος εδεχθηκαν την προταση του ΑΚΕΛ να συναντιονται κατα ταχτα χρονικα διαστηματα σε επιπεδο των πολιτικων ηγεσιων των ε/κ και τ/κ κομματων. Οπως σωστα ειπε και ο φιλος ο Αγγελος αυτο δεν αρκει. Πρεπει να παει κατω στη βαση. Πρεπει να σπασει ο διαχωρισμος που υπαρχει, και ακριβως χαιρομαι γιατι ο φιλος ο τουρκοκυπριος που βρισκεται εδω, κατορθωσε να βρισκεται σημερα αναμεσα μας για να ακουσουμε και την αλλη φωνη. Πρεπει να ξερουμε τις απασχολησεις του ενος απο την μια κοινοτητα και τις απασχολησεις της αλλης κοινοτητας, τους προβληματισμους της. Διοτι εγιναν φονοι, υπαρχει θεμα ασφαλειας, υπαρχουν ομως και οι συγχρονες πλευρες της ασφαλειας, υπαρχουν οι νεες πραγματικοτητες τις οποιες εμεις πρεπει να εκμεταλευτουμε προς οφελος αυτου του τοπου, προς οφελος των τ/κ και των ε/κ.

Αυτο που εχει σημασια σημερα και για τη δεξια που δεχεται απλως φραστικα σε ενα μεγαλο βαθμο το θεμα της επαναπροσεγγισης, ειναι να κανουμε αυτες τις κοινες θεσεις, τα κοινα ανακοινωθεντα, βιωμα των μαζων. Και προς αυτη την κατευθυνση το κομμα μας εισηγηθηκε συγκεκριμενα μετρα, στη συσκεψη στο Ληδρα Παλλας, με στοχο την υοθετηση επαφων και εντατικοποιηση των επαφων οχι μονο αναμεσα στα κομματα, αλλα και στο επιπεδο των δημοσιογραφων, να υπαρξει και να ενισχυθει η ελευθερη διακινηση ωστε να υπαρχει ενημερωση και η πληροφορηση απο πρωτο χερι για ολα αυτα τα ζητηματα τα οποια αφορουν την κοινη μας πατριδα. Επιδιωξαμε να κανουμε και εγινε σε καποιο βαθμο, μια προσπαθεια για κοινες εκθεσεις, βιβλια τ/κ να παρουσιαζονται στον ε/κ τομεα, κι' εγινε τετοια εκδηλωση στην Πυλη Αμμοχωστου και ε/κ απο την αλλη πλευρα. Ανταλλαγες θεατρικες και αλλα.

Ειναι αυτα τα φαινομενα τα οποια κρατουν ζωντανα τα στοιχεια της επαναπροσεγγισης. Χωρις αυτα, το τειχος το οποιο ορθωσε ο ιμπεριαλισμος με την πολιτικη του διαιρει και βασιλευε, θα παρεμενε μια πολιτικη συνθηματων.

Θα ηθελα να πω οτι σχετικα με τα μετρα εμπιστοσυνης, νομιζω αξιζει να σχολιασουμε αυτο το πραγμα, διοτι συμπληρωνουν αυτα, τις προσπαθειες για την επαναπροσεγγιση, και χωρις να υπαρχει επαναπροσεγγηση δεν μπορει να υπαρχει βιωσιμοτητα στα μετρα εμπιστοσυνης, δεν μπορει να υπαρχει προοπτικη για την Κυπριακη Δημοκρατια.

Ηταν καλα να ληφθει υποψιν το 789. Δυστυχως ομως το 789 το οποιο χαιρετησε το κομμα μας και αρκετα τ/κ κομματα και την δεσμη ιδεων, εμειναν στο χαρτι εξ' αιτιας της γνωστης πολιτικης που υιοθετησε ο προεδρος Κληριδης που ειναι εκπροσωπος μιας ευρυτερης εξουσιας της δεξιας.

Κλεινοντας τη συμβολη μου θελω να τονισω οτι σε οτι αφορα το Κυπριακο διεξοδος υπαρχει. Την απαντηση την δινει κατα καποιο τροπο σημερα το κινημα της επαναπροσεγγισης, αναμεσα και στις δυο κοινοτητες, οπου υπαρχουν οι φωνες αναμεσα και στις δυο πλευρες για μια δικαιη δημοκρατικη Κυπρο, ελευθερη δικοινοτικη. Με την λειτουργηκοτητα του κρατους θα διασφαλιζεται το οφελος και των δυο κοινοτητων οπου θα πρυτανευσει η ειρηνη, η δικαιοσυνη, χωρις κατοχικους στρατους και ξενες βασεις οπου ε/κ και τ/κ θα κτιζουν απο κοινου την προοδο, την ειρηνη και την προκοπη της κοινης πατριδας.

Παντελης Βαρναβα
βετερανος συνδικαλιστης ΠΕΟ

Τα θεματα που επελεξε η Εργατικη Δημοκρατια για να συζητησουμε αποψε ειναι πολυ σημαντικα και επικαιρα, γιατι το θεμα της επαναπροσεγγισης, το θεμα της συμβιωσης ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων ειναι παντα επικαιρο. Γιατι αν δεν καταλαβουμε οτι πρεπει να ζησουμε μαζι ελληνες και τουρκοι το κυπριακο δεν λυνεται, και αν λυθει δεν θα μπορεσει να λειτουργησει.

Δυστυχως υπαρχει προσπαθεια και απο τις δυο πλευρες να φανει οτι ελληνες και τουρκοι δεν μπορουν να ζησουν μαζι. Αυτο το στοιχειο υπαρχει, δεν λεω απολυτα, αλλα υπαρχει και στις δυο κοινοτητες.

Θελω να αναφερτω στην πολιτικη Ντενκτας ο οποιος διακηρυττει οτι με τα γεγονοτα που μεσολαβησαν απο το '63 μεχρι σημερα ειναι εντελως αδυνατο να να ζησουμε μαζι ελληνες και τουρκοι.

Ε, μα και μεις απο την αλλη πλευρα πρεπει να πουμε, να επικαλεστουμε παλι την ιστορια την ιδια τη ζωη, τα γεγονοτα που δειχνουν οτι ακριβως μπορει και πρεπει να ζησουν μαζι τουρκοι και ελληνες.

Θα αναφερτω στην απεργια του '48, των μεταλωρυχων της ΚΜΕ στη Λευκα, το Μαυροβουνι και το Ξερο. 2100 εργατες απο τους οποιους 700 ηταν τουρκοι απεργουσαν για 4 μηνες και 4 μερες και καθοδηγουνταν απο τις συντεχνιες, την ΠΕΟ και την τουρκικη συντεχνια. Ενας αγωνας στον οποιο συμμετειχαν και οι γυναικες και τα παιδια τους, ελληνες και τουρκοι.

Ηταν ενας κοινος αγωνας γιατι ολοι δουλευαν 1000 ποδια κατω απο την γη και επαιζαν με τη ζωη τους. Εγιναν τοτε πολλα ατυχηματα με πανω απο 500 νεκρους και 2500 τραυματιες. Το ενα τριτο απο αυτους ηταν τουρκοι. Τοτε για το θανατο μιας μουλας που κουβαλουσε το καροτσι με το μεταλευμα πληρωναν 100 λιρες αποζημιωση ενω αν σκοτωνονταν εργατης πληρωναν 50 - 60 λιρες. Τετοιες ηταν οι συνθηκες τοτε και οι κοινοι αγωνες ελληνων και τουρκων.

εκπροσωπος του τουρκοκυπριακου περιοδικου Sosyalist Gozlem

Συντροφοι, εκ μερους της Socialist Gozlem (Σοσιαλιστικη Επιθεωρηση) χαιρετιζω την συγκεντρωση της Εργατικης Δημοκρατιας με συντροφικη αλληλεγγυη στον κοινο μας αντικαπιταλιστικο, αντϊμπεριαλιστικο αγωνα για μια Κυπρο σοσιαλιστικη.

Η συγκεντρωση αυτη γινεται την ιδια στιγμη που γινονται εντονες προσπαθειες να λυθει το κυπριακο. Οι προσπαθειες αυτες φερουν την σφραγιδα των Ηνωμενων Εθνων. Ομως τι ειναι τα Ηνωμενα Εθνη; Μπορουν να λυσουν το κυπριακο;

Τα Ηνωμενα Εθνη ειναι οργανο του ιμπεριαλισμου για να νομιμοποιησει την διεθνη πειρατεια των ιμπεριαλιστικων δυναμεων και να εξασφαλισει την υποταγη των λαων του κοσμου στην ιμπεριαλιστικη κυριαρχια. Ειναι επισης οργανο διαιτησιας και διακανονισμου διαφορων αναμεσα στις ιμπεριαλιστικες δυναμεις. Ενεργει παντα συμφωνα με τα ιμπεριαλιστικα συμφεροντα. Χρησιμοποιει δυο μετρα και δυο σταθμα. Υποκρινεται οτι ειναι δημοκρατικος οταν «αποκαθιστα την δημοκρατια» στο Κουβεϊτ (οπου τα συμφεροντα για το πετρελαιο των μεγαλυτερων ιμπεριαλιστικων δυναμεων απειλουνταν) αλλα δεν μπορει να λυσει το παλαιστινιακο προβλημα, το κυπριακο, τα προβληματα στην Βοσνια-Ερζεγοβηνη.

Συντροφοι, η εθνικιστικη ιδεολογια εχει χρεωκοπησει. Δεν εχει να δωσει τιποτα στην ανθρωποτητα εκτος απο αιματοχυσια, γενοκτονια και διασπαση των εργατικων ταξεων με εθνικες γραμμες. Δεν μπορει να απελευθερωσει τους τουρκοκυπριους δεν μπορει να δημιουργησει μια δημοκρατικη Αρμενια ή Αζερμπαϊζαν αλλα δημιουργει μονο αιματοχυσια και μισος.

Η απελευθερωση των καταπιεσμενων εθνων δεν ειναι πια δυνατη κατω απο την σημαια της αστικης ταξης. Αυτο ειναι δυνατο μονο μεσα απο την επαναστατικη δραση του προλεταριατου για σοσιαλισμο. Γι'αυτο και το κυπριακο θα λυθει μονο με την επιτυχια του σοσιαλισμου.

Αλλα οταν μιλουμε μεσα σ'αυτα τα πλαισια οι αντιπροσωποι της αρχουσας ταξης καθως και ολοι οι ρεφορμιστες και πασιφιστες μας κατηγορουν οτι εχουμε ψευδαισθησεις. Προτιμουν να μιλουν με ορους της «ρεαλιστικης πολιτικης». Δηλαδη οτι ο σοσιαλισμος ειναι μια ψευδαισθηση και οτι οι ανθρωποι απαιτουν αμεσες λυσεις.

Εχουν ολων των ειδων τις συνταγες. Αλλα για πανω απο τριαντα χρονια αποτυχαν να λυσουν το κυπριακο προβλημα. Ακομα και αν το πετυχουν θα ειναι ενας συμβιβασμος που θα στηριζεται πανω σε μια ασταθη εθνικιστικη ισορροπια ετοιμη να σπασει σε καθε στιγμη. Γι'αυτο ειναι καιρος να δημιουργησουμε σοσιαλιστικη συνειδηση στην εργατικη ταξη και να βαλουμε καθαρα οτι η μονη ρεαλιστικη λυση για το κυπριακο θα ειναι μεσα στα πλαισια του σοσιαλισμου. (Και πιστευω οτι αν στηριξουμε τον σοσιαλισμο με υπομονη και συνεπεια εχουμε καλυτερες πιθανοτητες για μια λυση απο οτι εχουν οι τωρινες σωβινιστικες ηγεσιες και τα ιμπεριαλιστικα αφεντικα τους μεσα στα επομενα τριαντα χρονια).

Ακαδημαϊκοι, ειδικοι απο την Αμερικη και την Ευρωπη χρησιμοποιουν το κυπριακο προβλημα σαν μια πειραματικη περιπτωση για επαναπροσεγγηση συγκρουομενων κοινωνιων. Δημιουργουν πειραματικες εργαστηριακες ομαδες, συνηθως απο αχρηστους διανοουμενους για να δοκιμασουν μεθοδους για την λυση συγκρουσεων που εχουν δημιουρησει στα πειραματικα εργαστηρια.

Χωρις να υποτιμουμε το γεγονος οτι τετοιες προσπαθειες μπορουν να δημιουργησουν ελπιδες αναμεσα σε καποιο κοσμο για ειρηνικη συνυπαρξη, ειναι ζωτικο να δειξουμε οτι η πραγματικη επαναπροσεγγιση πρεπει να ερθει και θα ερθει απο τα κατω, απο την εργατικη ταξη και τις εργαζομενες μαζες.

Η πραγματικη διαδικασια του κτισιματος της εμπιστοσυνης θα ερθει μεσα απο τον αγωνα για μια σοσιαλιστικη Κυπρο. Θα ερθει μεσα απο τους αντισωβινιστικους αγωνες. Οι εργατες των συγκρουομενων εθνοτητων θα μαθουν να κτιζουν την εμπιστοσυνη μεταξυ τους μεσα απο τετοιους αγωνες. Οταν οι τ/κ εργατες ακουνε για την περιπτωση του Παρπα, [ελληνοκυπριος που φυλακιστηκε γιατι αρνηθηκε να παρει μερος στις ασκησεις της εθνικης φρουρας γιατι οπως δηλωσε δεν ηθελε να πολεμησει τους τουρκοκυριους και να ταυτιστει με εγκληματα σαν αυτα που εγιναν σε βαρος των τουρκοκυπριων απο το '64 μεχρι το '74, και που μετα την δημιουργια επιτροπης συμπαραστασης και την οργανωση καμπανιας συμπαραστασης που κινητοποιησε αρκετο κοσμο και παραγοντες στη Κυπρο και το εξωτερικο αποφυλακιστηκε] οταν ακουσουν οτι οι ε/κ συμπατριωτες τους πολεμουν τον ελληνικο σωβινισμο και οταν οι ε/κ ακουνε για την περιπτωση του δοκτωρα Αχμετ Αν [τουρκοκυπριος γιατρος που διωκεται απο την κυβερνηση Ντεκτας επειδη την εχει καταγγειλει σαν σωβινιστικη και οτι παραβιαζει τα ανθρωπινα δικαιωματα] και ακουνε οτι οι τ/κ συμπατριωτες τους πολεμουνε τον τουρκικο εθνικισμο τοτε θα αρχισουν να αποκτουν εμπιστοσυνη. Θα το καμουν παρα τον διαχωρισμο παρα τα συνορα του εθνικισμου που τους χωριζουν.

Αλλα ο Παρπας και ο Αχμετ πρεπει να παψουν να ειναι απομονωμενες περιπτωσεις. Πρεπει να αναπτυξουμε τον αντισωβινιστικο αγωνα. Η επαναπροσεγγυση θα ερθει μεσα απο τις φλογες αυτου του αγωνα.

Μια ομοσπονδιακη λυση βασισμενη σε ιμπεριαλιστικα σχεδια στεκει ακομα σαν μια απομακρυσμενη πιθανοτητα που μπορει να πραγματοποιηθει. Ακομα κι'αν πραγματοποιηθει δεν θα ειναι μια πραγματικη λυση. Τετοια εθνικιστικη ομοσπονδοποιηση δεν μπορει να δωσει απαντηση στις προσδοκιες των εργαζομενων της Κυπρου. Θα κουβαλα μαζι της παντοτε την δυνατοτητα να επαναλυφθει η εθνικιστικη διαμαχη. Δεν χρειαζομαστε ιμπεριαλιστικα σχεδια για λυση. Εχουμε μια πολυ καλη συνταγη: Σοσιαλισμο.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΟΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

Οι νοσοκομοι εκαμαν τον Υπουργο Υγειας να τρεχει στο νεο νοσοκομειο Λεμεσου. Εκλεισαν τον καρδιολογικο θαλαμο, ζητωντας να προσλαβει το αναγκαιο προσωπικο, νοσοκομους, καθαριστριες, οδηγους ασθενοφορων και θυρωρους.

Ο υπουργος το ιδιο πρωϊ καταγγειλε την ενεργια των νοσοκομων σαν "ανευθυνη, απαραδεκτη και αυθερετη". Δηλωσε πως μονο η κυβερνηση μπορει να αποφασιζει γι'αυτα και απειλησε τους νοσοκομους με τιμωριες αν δεν ανοιγαν αμεσως τον θαλαμο. Ομως ο θαλαμος εμεινε κλειστος μεχρι που ο ιδιος εφτασε εκει.

Ενας απο τους εκφωνητες του κρατικου ραδιοφωνου, καταγγελλε τους νοσοκομους και ρωτουσε πως μπορουν αυτοι οι "λευκοι αγγελοι" που κανουν ενα τετοιο λειτουργημα να κλεινουν ενα νοσοκομειο που μοιαζει με ξενοδοχειο 15 αστερων!

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ 15 ΑΣΤΕΡΩΝ;

Το ποιος νοιαζεται ομως για την υγιεια του λαου φαινεται απο το ποσοι θαλαμοι και ποιες ειδικοτητες μενουν κλειστες, σ΄αυτο το υποτιθεμενο ξενοδοχειο αστερων, λογω ελλειψης προσωπικου. Η διευθυνουσα του νοσηλευτικου προσωπικου στο νεο νοσοκομειου δηλωσε πως ολοκληρος ο 5ος οροφος δεν λειτουργει γιατι χρειαζεται η προσληψη 65 νεων νοσοκομων και αλλων εργαζομενων. Το τμημα της "Εντατικης νεογνων" και ο θαλαμος επειγοντων περιστατικων και ατυχηματων επισης δεν λειτουργουν για τον ιδιο λογο. Ενω στο ισογειο και στον πρωτο οροφο η κατασταση μοιαζει με "λαβυρινθο" γιατι δεν υπαρχει κεντρο πληροφοριων και υποδοχης για να καθοδηγει και να διευκολυνει τους επισκεπτες και ασθενεις.

Η κατασταση ειναι πραγματικο χαος. Οι νοσοκομοι τρεχουν και δεν φτανουν απο τον ενα θαλαμο στον αλλο. Οι καθαριστριες πρεπει τωρα να καθαρισουν τον υπερδιπλασιο χωρο εκει που πραγματικα ηταν ηδη λιγες για το παλιο νοσοκομειο. Οι οδηγοι ασθενοφορων δεν φτανουν να καλυψουν πια τις αναγκες και πολλες φορες δεν υπαρχει παρα μονο μια νοσοκομα μαζι τους η οποια αναγκαζεται να ζητα βοηθεια απο τους περαστικους ή τους συγγενεις του ασθενη, για να τον μεταφερει.

Το νεο νοσοκομειο λειτουργει με πολυ πιο λιγο προσωπικο απο το παλιο, αφου τα εξωτερικα ιατρεια εχουν μεινει μαζι με το προσωπικο τους στο παλιο. Οσο καλο και εξοπλισμενο αν ειναι το νεο νοσοκομειο, οταν δεν εχει το αναγκαιο προσωπικο για να εξυπηρετει τους ασθενεις και επισκεπτες του, τοτε οχι μονο δεν ειναι ξενοδοχειο 15 αστερων αλλα γινεται κατεργο για τους εργαζομενους σε αυτο και κινδυνος για την υγεια των ασθενων.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΝΕΙ "ΧΑΡΑΚΙΡΙ" ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Απο πολυ νωρις ο κλαδος των νοσηλευτικων και των κυβερνητικων εργατων προειδοποιησαν τον Υπουργο για τα προβληματα που θα ειχε η λειτουργια του νεου νοσοκομειου εξαιτιας της ελλειψης προσωπικου. Αυτος ομως τους "εγραψε στα παλια του τα παπουτσια". Το ιδιο εγινε οταν δεκαπεντε μερες πριν την απεργια προειδοποιησαν για το κλεισιμο του θαλαμου.

Η κυβερνηση αντι να παρει προσωπικο προτιμησε να κλεισει τους ειδικους θαλαμους "προσωρινα" για να εξοικονομισει 20 νοσοκομους. Κοροϊδευει τους νοσοκομους οτι θα προσλαβει προσωπικο ενω στη βουλη δηλωνει οτι δεν θα γινει καμια προσληψη. Στη πραγματικοτητα θελει να τους ξεγελασει για να καμψει την αντισταση τους.

Η αγανακτηση των νοσοκομων μεγαλωνει καθε μερα και παραπανω. Η φωτια που αναψε στο νεο νοσοκομειο της Λεμεσου δεν εσβησε, σιγοκαιει και ειναι ετοιμη σε καθε στιγμη να φουντωσει ξανα, και να απλωσει κι΄αλλου.

Γιατι δεν ειναι μονο το νοσοκομειο Λεμεσου που βρισκεται σε χαος. Τα ιδια ισχυουν οπως ειπαν οι γιατροι των εξωτερικων ιατρειων και στη Λευκωσια. Πολλοι απο αυτους δεν αντεχουν εξαιτιας του φορτου δουλειας και των ασχημων ορων εργοδοτησης και φευγουν απο το νοσοκομειο. Την ιδια στιγμη οι ασθενεις ταλαιπωρουνται και φευγουν απο το νοσοκομειο πολλες φορες χωρις να καταφερουν να τους δει γιατρος.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Το τελευταιο καιρο ειδαμε να ξεσπουν μια σειρα απο αντιδρασεις σε πολλους κλαδους στην υγεια. Στο ακτινολογικο τμημα ειχαμε μια 24ωρη προειδοποιητικη απεργια. Οι φυσιοθεραπευτες απειλουν με δυναμικα μετρα. Ολοι εχουν το ιδιο προβλημα: ελλειψη προσωπικου και κακοι οροι εργοδοτησης. Μια φυσιοθεραπευτρια δηλωσε πως εχει να παιρνει απληρωτες υπερωριες για ενα ολοκληρο χρονο, και πως δεν μπορει να παρει μια ημερα αδεια, και παραπονεθηκε, οτι τις μετακινουν απο τον θαλαμο, στις πρωτες βοηθειες ως τα εξωτερικα ιατρεια για να καλυψουν ολες τις αναγκες.

Την ιδια στιγμη που η κυβερνηση ταλαιπωρει γιατρους, νοσοκομους και ασθενεις γιατι δεν υπαρχουν λεφτα για την υγεια ετοιμαζεται να δωσει 230 εκατομμυρια για στρατιωτικους εξοπλισμους. Δινει εκατομυρια σε φοροαπαλλαγες, επιδοτησεις και εγγυησεις στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους.

Οι Υπουργοι Αμυνας και Οικονομικων χωρις καμια ντροπη, βγηκαν πριν λιγες μονο μερες στη Βουλη και ειπαν πως «η οικονομια ειναι υγειης και μπορει να αντεξει τις αγορες νεων οπλικων συστηματων». Οταν προκειται λοιπον για οπλα, αξιωματικους και μονιμους λοχιες, υπαρχουν λεφτα, οταν ομως προκειται για προσληψη νοσοκομων, γιατρων και αλλων εργαζομενων που ειναι απαραιτητοι για την υγεια μας "τα ταμεια ειναι μειον".

Η "η υγεια και η περιθαλψη δεν παζαρευονται" οπως εγραφε ενα πικετ των απεργων νοσοκομων το 1989. Οι εργαζομενοι στην υγεια ειναι οι πρωτοι και καλυτεροι που ξερουν και μπορουν να δωσουν την κοντρα εναντια στις περικοπες στην υγεια και την περιθαλψη. Ο αγωνας τους ειναι και δικος μας αγωνας. Οχι μονο γιατι παλευουν για καλητερη περιθαλψη αλλα γιατι στρεφεται εναντια στη συνολικη πολιτικη λιτοτητας που θελουν να επιβαλουν στην εργατικη ταξη.

Οι νοσοκομοι βρισκονται στην ιδια μοιρα με ολους τους αλλους κλαδους του δημοσιου και ιδιωτικου τομεα που δεχονται αυτες τις επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων. Βρισκονται ετσι και στο ιδιο μετωπο παλης. Δεν πρεπει να δωσουν την μαχη μονοι τους. Ειναι καιρος για ενα μετωπο ολοκληρης της εργατικης ταξης απεναντι γενικευμενη επιθεση των αφεντικων και της κυβερνησης. Μονο ενα τετοιο μετωπο μπορει να να τη σταματησει.

Νικος Αγιομαμιτης

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

Μια απεργια που κερδιζει ακομα

Στις 10 του Ιουνη, οι εργατες στο τσιμεντοποιειο Βασιλικου κατεβηκαν σε 24ωρη προειδοποιητικη απεργια διεκδικωντας αυξηση 5% στα μεροκαματα για το καθε χρονο για τα επομενα δυο χρονια και 2% αυξηση στο ταμειο προνοιας. Η εργοδοσια εδινε μονο 2% αυξηση στα μεροκαματα και 0.5% στο ταμειο προνοιας. Ποσοστο βεβαια εξευτελιστικο για να το δεχτουν οι εργατες.

Οι διαπραγματευσεις δεν κατεληγαν σε συμφωνια και μια βδομαδα αργοτερα στις 17 του Ιουνη οι εργατες του Βασιλικου θα κατεβαιναν σε νεα 24ωρη απεργια.

Αργα το βραδυ της προηγουμενης μερας ανακοινωθηκε απο τους ραδιοσταθμους και την τηλεοραση οτι θα γινονταν Γενικη Συνελευση στο τσιμεντοποιειο το πρωΐ στις 6.30 γιατι υπηρξε καποια εξελιξη στις διαπραγματευσεις με την διευθυνση.

Οταν στις 7 το πρωΐ αρχισε η συνελευση ηταν παροντες γυρω στους 50 εργατες. Οι περισσοτεροι της πρωινης βαρδιας που αρχιζε εκεινη την ωρα. Οι ηγεσιες των συντεχνιων καλεσαν τους εργατες να πιασουν δουλεια ενω αυτες θα διαπραγματευονταν με την διευθυνση. Αρκετοι εργατες αντεδρασαν υποστηριζοντας οτι δεν υπαρχει συγκεκριμενη προταση. Η καχυποψια ηταν διαχυτη σε αρκετους εργατες ενω καποιοι απο αυτους εβαλαν το ζητημα να γινει η απεργια γιατι ετσι θα ειναι μεγαλητερη η πιεση στην διευθυνση. Καποιοι μαλιστα επεσημαναν οτι υπηρχε καραβι να ξεφορτωθει και συνεργειο που ηρθε απο το εξωτερικο για να κανει γενικες επισκευες και η διευθυνση ηθελε οποσδηποτε να συνεχισει να δουλευει το εργοστασιο.

Η ηγεσια των συντεχνιων αναγκαστηκε να δωσει πολλες υποσχεσεις οτι δεν θα υποχωρησει για να καθησυχασει την Γενικη Συνελευση.

Σιγουρα αυτο το κλιμα επαιξε ρολο για την παρακατω εξελιξη των διαπραγματευσεων. Ηταν ενα μηνυμα που απευθυνονταν προς την ηγεσια των συντεχνιων αλλα και προς την διευθυνση. Οι μνημες απο την απεργια του '91 που χρειαστηκε να περασουν 24 μερες για να καταφερουν να την κλεισουν και μαλιστα με ενα συμβιβασμο αρκετα καλυτερο απο αυτο που αρχικα δεχτηκε η γραφειοκρατια ηταν ακομα πολυ ζωντανες.

Τρομοκρατημενη η διευθυνση ζητησε απο το ανωτερο προσωπικο του εργοστασιου να παει να μαθει πως ξεφορτωνεται το καραβι για να τους χρησιμοποιησει σαν απεργοσπαστες αν χρειαζοταν.

Τελικα η διευθυνση προτιμησε τον δρομο του συμβιβασμου. Δεχτηκε να δωσει αυξησεις 4% για τον ενα χρονο και 3% για τον αλλο και αυξηση στο ταμειο προνοιας 0.5%. Οι εργατες δεχτηκαν αυτα τα ποσοστα σαν νικη παρα το οτι αναγκαστηκαν να αποσυρουν το αιτημα για μειωση του ωραριου κατα δυο ωρες τον μηνα.

Σιγουρα το 4% που πηραν ειναι καλο ποσοστο σε σχεση με το 5% που ζητουσαν. Ομως παραμενει πολυ λιγο σε σχεση με την ακριβεια και τις φορολογιες που βαζει η κυβερνηση και σιγουρα ειναι πολυ μικροτερο απο το τι θα μπορουσαν να παρουν στηριγμενοι στη μεγαλη δυναμη που εχουν. Οι εργοδοτες και η Κυβερνηση δεν εχουν ξεχασει ακομα την τρομαρα που πηραν απο τους 300 του Βασιλικου, που κοντεψαν να παραλυσουν την οικονομια με τις 24 μερες απεργια που εκαναν το '91.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι εργατες στο Βασιλικο μπορουσαν να κερδισουν περισσοτερα.

Το ποσο λιγα ειναι αυτα τα «πολλα» που πηραν οι εργαζομενοι στο Βασιλικο φαινεται αμα σκεφτει κανεις και τις αθλιες συνθηκες κατω απο τις οποιες δουλευουν. Τα μετρα ασφαλειας μηδαμινα. Εγιναν μερικα μπαλωματα μετα απο τα διαφορα ατυχηματα που εγιναν αλλα οχι σπουδαια πραματα. Ενας εργατης ελεγε *«Οσα και αν ζητησουμε λιγα θα ειναι. Τουτοι (εννοωντας τους εργοδοτες) ουτε τσιμεντοσκονη αναπνεουν, ουτε αγχωνουν τις ζωουλες τους για το πως θα τα βγαλουν περα καθε μερα. Ας ερθουν να δουλεψουν να δουμε ποσες ωρες θα αντεξουν»*

Παρολα αυτα το 4% σχετικα με το 5% που ζητουσαν οι συντεχνιες και το 2% που εδινε αρχικα η διευθυνση ειναι νικη. Ειναι μια νικη που πρεπει να αξιοποιησουν ολοι οσοι ετοιμαζονται να κλεισουν συμβασεις. Ειναι μια νικη που ωφειλεται πανω απο ολα στη μαχητικη διαθεση των εργατω του τσιμεντοποιειου σημερα αλλα κυριως στη μεγαλη απεργια που εκαναν το '91. Απο αυτη αντλουσαν την σημερινη τους αυτοπεποιθηση και μαχητηκοτητα και την επαναληψη της, ηταν που φοβοταν σημερα και η διευθυνση.

Γιολα Χ"Χαραλαμπους

Τα αδιεξοδα της «καλης θελησης» και του συμβιβασμου.

Τεσσερεις απο τις συντεχνιες στην ΑΗΚ, η ΣΕΠΑΗΚ, η ΕΔΑΗΚ, η ΣΗΔΗΚΕΚ και η ΣΥΒΑΗΚ, κατερχονται σε εικοσιτετραωρη προειδοποιητικη απεργια στις 9 Ιουλιου, και απο τις 12 Ιουλιου σε απεργια διαρκειας γιατι εδω και 18 μηνες εκρεμει η ανανεωση της συλλογικης συμβασης που εληξε στις 31.12.1991.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η διευθυνση της ΑΗΚ προσπαθει με καθε τροπο να περιορισει και να κτυπησει τα συμφεροντα και δικαιωματα των εργαζομενων. Αλλωστε οι 18 μηνες χωρις να υπογραφτει συμφωνια ειναι ενα χαρακτηριστικο δειγμα της αδιαλλαξιας και της τακτικης της, να ροκανιζει τον χρονο μεχρι να σπασει η διαθεση των εργαζομενων και να υποχωρησουν.

Ομως το αν εφτασαν σημερα οι εργαζομενοι στην ΑΗΚ μετα απο 18 μηνες να περιμενουν ακομα να κλεισει η συμβαση, αυτο εχει να κανει και με την τακτικη που ακολουθησαν μεχρι τωρα οι συνδικαλιστικες γραφειοκρατιες. Ενω φετος απο την μερια της κυβερνησης υπηρχε μια ενιαια πολιτικη αντιμετωπισης των συμβασεων στους ημικρατικους οργανισμους, απο την μερια των συντεχνιων δεν υπηρχε τιποτα αντιστοιχο. Η καθε μια απο τις συντεχνιες στους ημικρατικους (και υπαρχουν πολλες, τρεις στην ΑΤΗΚ, Πεντε στην ΑΗΚ και βαλε) διαπραγματευοταν ξεχωριστα με την καθε διευθυνση ακριβως την ιδια συμβαση.

Αποτελεσμα αυτης της πολυδιασπασης ειναι να αδυνατιζει η θεση των εργαζομενων και να περιοριζεται η δυνατοτητα τους να ασκουν αποτελεσματικες πιεσεις ωστε να κερδιζουν αυτα που ζητουν. Η αδυναμια των συντεχνιων να συνεργαστουν και να δωσουν απο την αρχη μια ενιαια απαντηση στην προσπαθεια της κυβερνησης να περασει την συμβαση στους ημικρατικους με ψιχουλλα, ηταν ενας απο τους κυριους λογους που οδηγησαν στην σημερινη κατασταση.

Η αδιαλλαξια της διευθυνσης, ωστε να εχουν περασει 18 μηνες και ακομα να κλεισει συμφωνια, ενθαρυνθηκε και απο την ανεχτικη και συμβιβαστικη σταση που εδειξαν οι ηγεσιες των συντεχνιων. Οι ηγεσιες ολων αυτων των συντεχνιων ειχαν καλεσει ξανα στις αρχες της χρονιας εικοσιτετραωρη απεργια ακριβως για τους ιδιους λογους που υπαρχουν και σημερα. Οταν ομως το πρωι της μερας που οριστηκε η απεργια οι εργαζομενοι κατεβηκαν στους χωρους δουλειας ετοιμοι για την απεργια προς μεγαλη τους εκπληξη πληροφορηθηκαν οτι η απεργια αναβαληθηκε γιατι σε ολονυχτια συναντηση που ειχαν οι συντεχνιες με τον υπουργο, αυτος «εδειξε καλη θεληση και κατανοηση». Βεβαια μεχρι εκεινη τη μερα ειχαν περασει εντεκα μηνες και εχουν περασει ακομα εφτα απο τα τοτε και οι υποσχεσεις για «κατανοηση», «καλη θεληση», «συνεση» και «υπευθυνοτητα» εχουν αποδεικτει χοντρο δουλεμα για τους εργαζομενους.

Ακομα και σημερα η ανακοινωση των συντεχνιων τελειωνει ως εξης: «εκφραζουμε την ελπιδα οτι τελικα θα υπαρξει συνεση και υπευθυνοτητα και οτι η εργαδοτικη πλευρα θα αναλαβει τις ευθυνες της».

Ο δρομος της «συνεσης» της «υπευθυνοτητας» και της «καλης θελησης» εχει αποδεικτει ενας μονοδρομος που οδηγει σε ξεπουληματα και ηττες για τα συμφεροντα των εργαζομενων. Ο μονος δρομος που μπορει να υπερασπειστει τους εργαζομενους απο τις επιθεσεις των εργοδοτων και να οδηγησει τους αγωνες τους στην δικαιωση ειναι ο δρομος της ταξικης παλης και των εργατικων αγωνων.

Π.Μ.

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ

ΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΟΨΟΥΝ ΤΑ «ΦΤΕΡΑ» ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Οι πιλοτοι των Κυπριακων Αερογραμμων απειλουν να κοψουν τα "φτερα" και τη φορα του Οικονομιδη που οποτε του γουσταρει νομιζει οτι μπορει να βαζει χερι στις τζεπες των εργαζομενων. Οι πιλοτοι μολις εμαθαν, και μαλιστα τυχαια, οτι η κυβερνηση απο την 1 Ιουλη θα τους φορολογει τα επιδοματα συντηρησης και διανυκτερευσης του εξωτερικου, αντεδρασαν αμεσα και δυναμικα. Κατεβηκαν σε 24 ωρη προειδοποιητικη απεργια και κυρηξαν απεργια διαρκειας για τις 9 του Ιουλη. Εκαμαν πικετοφοριες εξω απο το αεροδρομιο και τα γραφεια των Κυπριακων Αερογραμμων. Εδωσαν δημοσιογραφικη διασκεψη και οργανωσαν εκδηλωση διαμαρτυριας εξω απο την Βουλη.

ΓΙΑΤΙ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΞΕΚΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΛΟΤΟΥΣ;

Το οτι δεν φορολογουνται τα επιδοματα συντηρησης, διανυκτερευσης και διακινησης δεν ειναι μια "παραδοξη εξαιρεση" των πιλοτων οπως το παρουσιασει η κυβερνηση και οι φυλλαδες που την υποστηριζουν. Ειναι κατι που κερδιθηκε με σκληρους αγωνες. Ειναι ενα κεκτημενο που το εχουν εδω και πολλα χρονια οχι μονο οι πιλοτοι, αλλα και οι δημοσιοι και ημικρατικοι υπαλληλοι, ακομα και αρκετοι του ιδιωτικου τομεα.

Τα επιδοματα δεν ειναι μισθος αλλα αποζημιωση για τα επιπλεον εξοδα και την ταλαιπωρια που τραβαει καθε εργαζομενος μακρια απο το σπιτι του, για να γινει η δουλεια του εργοδοτη. Στην πραγματικοτητα δεν αφορα εισοδημα αλλα αποζημιωση για εξοδα που κανουν οι εργαζομενοι, (οι πιλοτοι και αλλοι), για φαγητο, διαμονη, διακινηση και αλλα. Η κυβερνηση με το να φορολογησει τα επιδοματα των πιλοτων ουσιαστικα μειωνει τα εισοδηματα τους κατα 20%.

Απο αυτη την απεργια η κυβερνηση εχει ηδη ζημιωσει πολυ περισσοτερα απο οσα θα παρει απο το να φορολογησει τα επιδοματα των πιλοτων. Αυτο ομως ειναι ενα κοστος που η κυβερνηση φαινεται ετοιμη να πληρωσει ελπιζοντας να καταφερει στο τελος να φορολογησει τα επιδοματα ολων των εργαζομενων.

Για να το πετυχει αυτο χρησιμοποια την μεθοδο της διασπασης, το γνωστο "διαιρει και βασιλευε". Κατηγορει τους πιλοτους σαν προνομιουχους και οτι απολαμβανουν ιδιαιτερα προνομοια, για να τους απομονωσει και να στρεψει τους αλλους εργαζομενους εναντιον τους.

Ελπιζει ετσι να νικησει ενα κλαδο που εξαιτιας της σημαντικης θεσης που εχει για τις πτησεις, εχει μεγαλη δυναμη. Αν καταφεφει να τσακισει την αντισταση των πιλοτων θα ειναι πολυ πιο ευκολο να φορολογησει τα επιδοματα και των αλλων εργαζομενων του δημοσιου και ημικρατικου τομεα, ακομα και του ιδιωτικου.

Η επιθεση εναντια στους πιλοτους ειναι μερος της γενικοτερης επιθεσης που εχει αρχισει η κυβερνηση του Συναγερμου εναντια σε ολοκληρη την εργατικη ταξη. Θελει να δειξει πως γι'αυτη δεν υπαρχει τιποτα που να ειναι κεκτημενο και οτι ολα ειναι ξανα υπο διαπραγματευση. Ειναι μερος μιας επιθεσης που ξεκινησε με τα μετρα λιτοτητας, την αυξηση του ΦΠΑ και της «εισφορας» για την αμυνα και φτανει μεχρι τις ιδιωτικοποιησεις και την παραβιαση των εργατικων καταχτησεων. Μιας επιθεσης που θελει να ριξει τα βαρη της καπιταλιστικης κρισης στους εργαζομενους. Να αρπαξει δηλαδη οσα παραπανω μπορει και απο οπου μπορει απο την εργατικη ταξη, για να μπορει να δινει απλοχερα επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους, τους ξενοδοχους, και τους εμπορους για να ξεπερασουν τις δυσκολιες τους.

ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΨΟΥΜΕ ΤΗΝ "ΟΡΕΞΗ"

Ο αγωνας των πιλοτων ειναι αγωνας ολης της εργατικης ταξης. Οι πιλοτοι δεν πρεπει να δωσουν μονοι τους αυτη τη μαχη. Δεν πρεπει να αφησουμε την κυβερνηση και τις αστικες φυλλαδες να περασουν την αποψη για «προνομιουχους» εργαζομενους που κανουν «καταχρηση» της δυναμης τους. Οι πιλοτοι μπορουν να γινουν αυτη τη στιγμη η ασπιδα ολοκληρης της εργατικης ταξης πανω στην οποια να τσακιστει η προσπαθεια της κυβερνησης για παραβιαση των συμβασεων και των εργατικων κατακτησεων. Να μην τους αφησουμε μονους τους.

Οι συνδικαλιστικες οργανωσεις των αλλων τμηματων των κυπριακων αερογραμμων, των αλλων κρατικων και ημικρατικων υπαλληλων πρεπει να τους συμπαρασταθουν. Ηδη η ΑΣΥΤΤΚΑ (συντεχνια των μηχανικων των Κ.Α) σε ενδειξη συμπαραστασης στην απεργια των πιλοτων καλεσε τα μελη της να μην εξυπηρετουν αεροσκαφη της εταιρειας. Ανακοινωσεις συμπαραστασης εβγαλαν και αλλες συνδικαλιστικες οργανωσεις με εξαιρεση την ΣΕΚ η οποια «καλεσε τα εμπλεκομενα μερη να δειξουν αυτοσυγκρατιση και ευθυνη»!! Ο μονος ανευθυνος ομως στη συγκεκριμενη περιπτωση ειναι η κυβερνηση που κτυπα τους εργαζομενους και η ΣΕΚ που της κανει πλατες.

Ο αγωνας των πιλοτων μπορει και πρεπει να κερδιθει. Οι αγωνιστες εργατες σε οποιο χωρο και αν δουλευουν, δημοσιο ή ιδιωτικο, σε οποια συντεχνια και αν ανηκουν πρεπει να τους συμπαρασταθουν. Πρεπει να πιεσουν την ηγεσια της συντεχνιας τους να βγαλει ψηφισμα συμπαραστασης και να ενισχυσει τον αγωνα των πιλοτων με καθε μεσο. Μπορουν να καλεσουν ακομα και εκτακτες Γενικες Συνελευσεις για να βγαλουν ψηφισματα συμπαραστασης ή ακομα και να μαζεψουν υπογραφες και χρηματα για το απεργιακο ταμειο των απεργων. Να στειλουν επιστολες συμπαραστασης στις εφημεριδες και να δωσουν απαντηση στους διαφορους Κατσαμπαδες που ζητουν να κτυπηθουν οι δηθεν «προνομιουχοι» του δημοσιου και ημικρατικου τομεα.

Καθε ψηφισμα συμπαραστασης, καθε επιστολη, καθε σεντ υπερ του αγωνα των απεργων πιλοτων θα κτυπα το ηθικο της διευθηνσης και των εργοδοτων και θα δυναμωνει το ηθικο και την διαθεση αντιστασης των εργαζομενων. Θα ειναι μια πραξη που οχι μονο θα βοηθησει σημαντικα τους πιλοτους σημερα να κερδισουν αλλα θα δυναμωνει και την διαθεση αντιστασης καθε κομματιου της εργατικης ταξης που θα βρεθει αυριο στο στοχαστρο της κυβερνησης και των εργοδοτων γιατι θα νοιωθει οτι δεν θα ειναι μονο του.

Νικος Αγιομαμιτης

Τα γαρυφαλλα δεν γεμιζουν στομαχια

Την 1η του Ιουλη (παγκοσμια μερα οδηγων ταξι), οι οδηγοι ταξι προσφεραν γαρυφαλλα στους επιβατες. Οι ραδιοφωνικοι σταθμοι και οι εφημεριδες καλυψαν αυτη την εκδηλωση, δινωντας την ευκαιρια να βγουν τα προβληματα των οδηγων στην επικαιροτητα. Αρκετος κοσμος πηρε τηλεφωνο στους ραδιοσταθμους για να πει οτι ηταν ευχαριστημενος απο τους οδηγους ταξι και την συμπεριφορα τους.

Αυτη η εκδηλωση ειχε στοχο να σπασει την παλια εικονα που υπηρχε για τους γκανκγστερ οδηγους ταξι και οτι οι ταξιτζηδες ειναι γενικα ανθρωποι του υποκοσμου. Οι οδηγοι ταξι ειναι στη πλειοψηφια τους και αυτοι εργαζομενοι οπως ολοι αλλοι. Ειναι ενα κομματι της εργατικης ταξης που τις πιο πολλες φορες δουλευει κατω απο πολυ δυσκολες συνθηκες. Συνηθως ειναι αναγκασμενοι να δουλευουν πανω απο δωδεκα ωρες την ημερα και πιεζονται να κανουν διπλα και τριπλα δρομολογια την ημερα, με αποτελεσμα οι κινδυνοι για τροχαια ατυχηματα να μεγαλωνουν.

Ακριβως αυτες οι ασχημες συνθηκες ειναι που αναγκασαν τους οδηγους στις υπεραστικες εταιριες ταξι, ΚΑΡΥΔΑ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ και Α.ΜΑΚΡΗΣ, να καλεσουν συνελευση στις 8 του Ιουλη για να αποφασισουν αν θα δεχτουν την προταση των εταιριων ή θα κατεβουν σε απεργια.

Εδω ακριβως ειναι που πραγματικα χρειαζετε να δειξουμε την συμπαρασταση και την αλληλεγγιη μας στους οδηγους ταξι. Οταν θα την χρειαζονται περισσοτερο. Οταν θα χρειαστει να κατεβουν σε αγωνες για να διεκδικησουν καλυτερες συνθηκες δουλειας και ενα αξιοπρεπη μισθο. Τα γαρυφαλλα καλα ειναι, αλλα δεν γεμιζουν τα στομαχια.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι απολυσεις εργαζομενων, στην ενδυση, υποδηση, βαλιτσοποιια και στον τουρισμο εχουν γινει πια καθημερινο φαινομενο. Η ανεργια προβαλει πια ξεκαθαρα σαν το μελλον πολλων εργαζομενων. Οι ανεργοι εχουν φτασει σε τετοιους αριθμους, που δεν μπορουν πια να κρυβωντε. Μια προηγουμενη περιοδο η ανεργια σε αυτους ειδικα τους κλαδους, παρουσιαζοταν σαν ενα εποχιακο φαινομενο που δεν αποτελουσε κατι το ανησυχητικο. Σημερα ομως, μετα τις μαζικες απολυσεις, ολοι ειναι αναγκασμενοι να παραδεκτουν οτι καπου υπαρχει προβλημα.

Οι «πτωχευσεις», οι επιστολες προειδοποιησης, οι αναστολες εργασιας, οι εκβιασμοι και οι απειλες των εργαδοτων για να υποχρεωσουν τους εργαζομενους να δεχτουν χαμηλοτερα μεροκαματα, οι παραβιασεις των συλλογικων συμβασεων και των δικαιωματων των εργατων (ταμεια προνοιας, ιατρικης περιθλαψης), ειναι καθημερινο φαινομενο.

Στην βιομηχανια ενδυσης Μπερθα Φασιονς, η διευθυνση του εργαστασιου εφτασε στο σημειο να κατηγορει τους εργαζομενους για την παραγωγη ελαττωματικων εμπορευματων και να ζητα απο αυτους ευθυνες. Στο εργοστασιο Μονα-Λιζα ο εργοδοτης δεν δεχεται να πληρωνει 50% του μισθου σε περιπτωση αναστολης εργασιας, οπως προβλεπει η συμβαση. Η εταιρια Cobweb Texitle Industry Ltd βαζει σαν ορο προσληψης την μη εγραφη σε συντεχνια. Η εταιρια ADVODIN ENTERPISES LTD υποσχεται στους υπαλληλους της διαφορα ωφεληματα αν δεν οργανωθουν σε συντεχνιες.

Ο γνωστος επιχειρηματιας Χαριλαος Κωστα, ιδιοκτητης εργοστασιων ενδυσης, εκλεισε τα δυο απο τα αυτα μετα απο απεργια του προσωπικου του, που ζητουσε πληρωμη των οφεληματων που τους χρωστουσε και του ταμειου Προνοιας, και ανοιξε νεο εργοστασιο.

Αυτα ειναι μονο μερικα απο τα πολλα παραδειγματα της επιθεσης των εργοδοτων την τελευταια περιοδο. Δεν υπαρχει πια καμια αμφιβολια οτι ολα αυτα αποτελουν κομματι μιας πιο γενικοτερης επιθεσης εναντια στους εργαζομενους που ξεκινα απο τις νεες φορολογιες της κυβερνησης και φτανει μεχρι τις προσπαθειες για το φαγωμα της ΑΤΑ. Ειναι μερος της προσπαθειας των καπιταλιστων να φορτωσουν τα βαρη της κρισης στους ομους των εργαζομενων.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Απεναντι σ'αυτη την συνολικη επιθεση των εργοδοτων οι συντεχνιες φαινεται να δισταζουν να δωσουν μια συνολικη απαντηση. Η τακτικη που ακολουθουν μεχρι τωρα ειναι να καταγγελουν τις απολυσεις και γενικα την σταση των εργοδοτων και να καλουν τον Υπουργο Εργασιας και την κυβερνηση να παρουν μετρα. Ο τροπος που παρουσιαζουν την κατασταση δεν βοηθα καθολου τους εργατες να ξεκαθαρισουν το ποιος φταιει για τις απολυσεις και πως μπορουν να παλεψουν σημερα εναντια σ'αυτες.

Χαρακτηριστικο για την τακτικη των συντεχνιων ειναι ενα αρθρο στην Εργατικη Φωνη τις 30 Ιουνη. Σ΄αυτο ο Γ.Γ της ΟΥΞΕΒ-ΣΕΚ, δηλωνει οτι οι απολυμενοι στα ξενοδοχεια εχουν ξεπερασει τους 600 αλλα αυτο που τον απασχολει ειναι οτι *«αποτελεσμα της καταστασης αυτης θα ειναι η αποθαρρυνση νεου εργατικου δυναμικου για να μπει στη βιομηχανια, αλλα ταυτοχρονα υπαρχει και ο κινδυνος της υποβαθμισης των προσφερομενων υπηρεσιων».*

Τετοιου ιδους τοποθετησεις οχι μονο δεν βοηθουν την κατασταση αλλα αντιθετα δινουν λαθασμενη εικονα για το προβλημα των απολυσεων. Γιατι οταν καποιοι χανουν την δουλεια τους, αυτο που πρεπει πρωτα να κοιταξει ενας συνδικαλιστης ειναι πως θα υπερασπιστει το δικαιωμα αυτων των εργαζομενων για δουλεια και οχι να βλεπει οτι το προβλημα ειναι μηπως υποβαθμιστουν οι υπηρεσιες στους τουριστες ή οτι θα τρομαξουν οι νεοι που ψαχνουν δουλεια στα ξενοδοχεια.

Το πιο τρελο απ'ολα ομως, ειναι οτι οι συντεχνιες το μονο που σκεφτηκαν για να σταματησουν οι απολυσεις ειναι να βοηθησουν να βελτιωθει «η ανταγωνιστικοτητα των κυπριακων επιχειρησεων». Ετσι κατεληξαν να κανουν συμφωνια με τους εργοδοτες που κατελειξε σε κοινη εκλειση προς τους εργατες για αυξηση της παραγωγικοτητας. Στα πλαισια αυτης της συμφωνιας εχουν κυκλοφορισει ενα διαγγελμα προς τους εργαζομενους που τους καλει να βελτιωσουν την αποδοση τους, να περιορισουν τις αδειες απουσιας και τον χαμενο χρονο και γενικα να συμβαλουν στην αυξηση της παραγωγκοτητας και της ποιοτητας της εργασιας. Ετσι ενω απο την μια οι εργοδοτες απολυουν, παραβιαζουν τις συμβασεις και κτυπουν τα δικαιωματα των εργαζομενων, απο την αλλη η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια καλει τους εργατες μαζι με με τους εργοδοτες να γινουν πιο παραγωγικοι. Αν γινουν πιο παραγωγικοι οι εργατες σιγουρα ο μαστρος θα νοιωθει πιο ανετα να απολυσει και αλλους αφου θα κανει ισως περισσοτερη δουλεια με λιγοτερο προσωπικο.

Αυτη η τακτικη των συντεχνιων ειναι που ανοιγει το δρομο στις επιθεσεις των εργοδοτων. Ειναι αυτο που επετρεψε στον ιδιοκτητη του Μπερθα Φασιονς να ζητα ευθηνες απο τους εργατες για τα ελλατωματικα ρουχα που εκανε.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Για να μπορεσει σημερα η εργατικη ταξη να αντιμετωπισει αυτες τις επιθεσεις χρειαζεται να δωσει μια απαντηση εξισου δυναμικη και συνολικη οπως ειναι οι επιθεσεις που δεχεται. Χρειαζεται να ξαναθυμηθε μορφες αγωνα και κινητοποιησεων που εχουν μεινει στο περιθωριο. Να ξαναθυμηθει τις καταληψεις των φουρνων του Αμιαντου το '29 και το '48 τις μεγαλες απεργιες του '48 αλλα και πιο προσφατα την καταληψη της Κοκα Κολα το '75 το συλλαλητηριο για τις φορολογιες το '80 ή ακομα και το «χτεσινο» συλλαλητηριο για τους 62. Μονο ετσι μπορουμε να τους κανουμε να πληρωσουν οι ιδιοι τα σπασμενα της κρισης τους.

Πετρος Μιχαηλ

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '93

Μεσα σε ενα "καφτο" τριημερο απο τις ψηλες θερμοκρασιες και τις θερμες συζητησεις και αντιπαραθεσεις κυλησε ο «Επαναστατικος Μαρξισμος '93» που οργανωσε η Εργατικη Δημοκρατια απο τις 25 - 27 του Ιουνη.

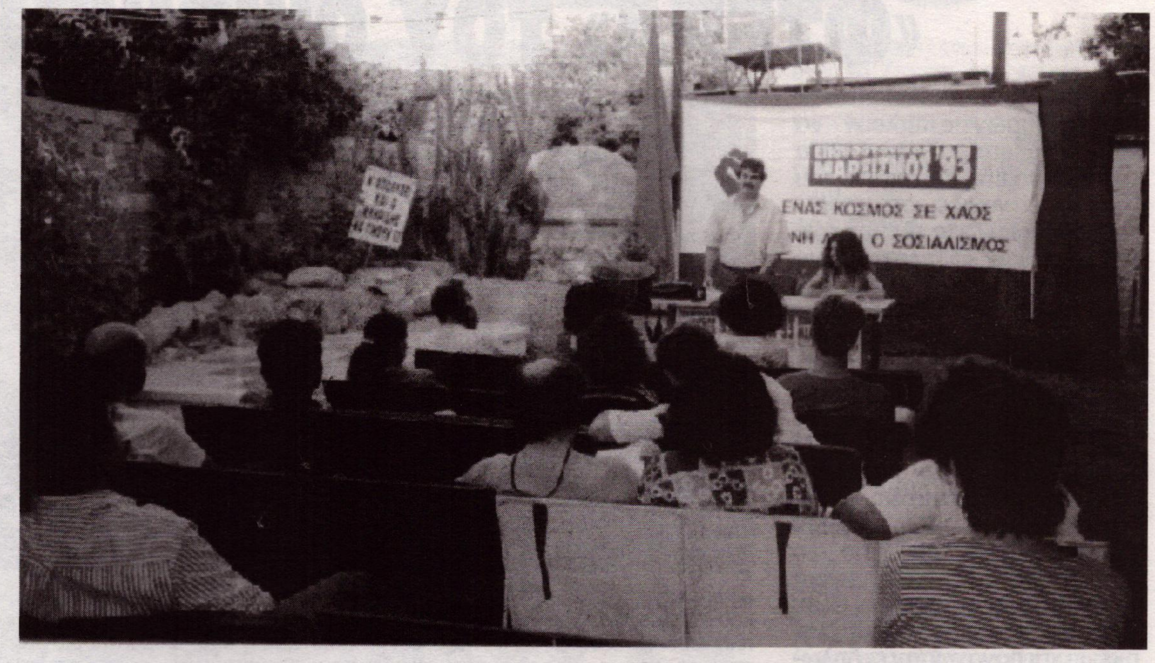

Ηταν ενα πετυχεμενο τριημερο το οποιο πραγματοποιηθηκε, τεσσερεις μολις μηνες μετα την ανοδο της δεξιας στην εξουσια που το παρακολουθησαν πολλοι αγωνιστες της αριστερας. Ηταν μια προκληση εναντια στην κυβερνηση της λιτοτητας, της ανεργιας, και του σωβινισμου. Ηταν ομως και μια προσκληση στους αγωνιστες της αριστερας, εργατες και νεολαιους που θελουν να δωσουν την κοντρα εναντια στην δεξια, που θελουν να παλεψουν για το σοσιαλισμο για ζωντανη συζητητση προβληματισμο.

Ο φετινος "Επαναστατικος Μαρξισμος εδειξε πεντακαθαρα οτι η νεα περιοδος εχει δημιουργησει μια νεα διαθεση, σε πολλους αριστερους εργαζομενους αλλα και νεολαιους να βρουν τα νηματα που ενωνουν τους σημερινους εργατικους και νεολαϊστικους αγωνες με την παραδοση του Λενιν και του Τροτσκι, του Μαρξ και του Ενγκελς.

Κατω απο το συνθημα "ενας κοσμος σε χαος μονη λυση ο σοσιαλισμος" και μεσα απο τις εντεκα συζητησεις το τριημερο ασχοληθηκε με το αγριο και βαρβαρο προσωπο που δειχνει ο καπιταλισμος στη κριση του. Ενα κοσμο οπου οι πολεμοι, η πεινα, οι αρρωστιες, και "θεομηνιες" θεριζουν εκατομυρια ανθρωπους.

Η ευημερια, και η ειρηνικη συνυπαρξη των λαων που μας υποσχοντα μεσα απο μια ενωμενη Ευρωπη εγινε για εκατομμυρια εργαζομενους ο εφιαλτης της ανεργιας, για εκατομυρια ξενους εργατες και μεταναστες κολαση φασιστικων επιθεσεων και δολοφονιων.

Με τιποτα δεν μπορουν να μας πεισουν οτι ο δυτικος καπιταλισμος εχει να προσφερει περισσοτερα απο οτι ο σταλινικος κρατικος καπιταλιστμος της πρωην ΕΣΣΔ και των ανατολικων χωρων. Και τα δυο συστηματα ειναι οψεις του ιδιου βαρβαρου συστηματος, που μεσα απο την κριση δειχνουν το πιο απαισιο προσωπο τους, ξερνοντας εθνικισμους και φασισμους, φτωχια και μιζερια.

Αν αυτη ειναι η εικονα του καπιταλισμου, της διαλυσης και της αποσυνθεσης, η εργατικη ταξη παρουσιαζει μια εικονα αισιοδοξη και ελπιδοφορα. Δειχνει για αλλη μια φορα οτι ειναι η μονη ταξη που μπορει να βγαλει την ανθρωποτητα απο το χαος που την οδησε ο καπιταλισμος. Μια εργατικη ταξη που σημερα ειναι μεγαλη και δυνατη οσο ποτε αλλοτε. Απο την Γερμανια μεχρι την Κορεα, απο την Βρετανια μεχρι την Ν. Αφρικη και απο τις ΗΠΑ μεχρι την μικρη μας Κυπρο η εργατικη ταξη δινει δυναμικα το παρον εναντια στις επιθεσεις που δεχεται το βιωτικο της επιπεδο και τα κεκτημενα. Μια εργατικη ταξη που οσο και αν προσπαθουν να την δεσουν στο αρμα του εθνικισμου, και του ρατσισμου, συνεχιζει να παλευει και να δειχνει το μεγαλειο της.

Στην Κυπρο που για μια δεκαετια δεν ειχαμε αντικυβερνητικο συλλαλητηριο, η προκλητικη ενεργεια της κυβερνησης Κληριδη να δικαιωσει το πραξικοπημα με την αποκατασταση των 62 πραξικοπηματιων, εκανε την Λευκωσια να ταρακουνηθει και την κυβερνηση να νιωθει αναγουλες.

Μπροστα στην αυταρχικοτητα της κυβερνησεις και την αναιδεια των εργοδοτων, οι εργαζομενοι δειχνουν τη διαθεση τους να αντισταθουν. Η αγανακτηση που υπαρχει μεσα στους εργαζομενους, στην ενδυση, υποδηση, τους πιλοτους, τους ξενοδοχιακους υπαλληλους, τους δημοσιους και ημικρατικους, και αλλους μεγαλωνει καθε μερα και παραπανω. Οι σπιθες που εχουν εμφανιστει μπορουν να γινουν πυρκαγια που θα αρχισει να καιει αυτους που αναψαν τις φωτιες στην εργατικη ταξη.

Για να εκπληρωθουν ομως αποτελεσματικα οι αγωνες και προσδοκιες της εργατικης ταξης χρειαζεται να κατεβει στην μαχη με τα οπλα εκεινα που θα της δωσουν την νικη. Και αυτο ακριβως ειχε στοχο να κανει το τριημερο "Επαναστατικος Μαρξισμος '93" της Εργατικης Δημοκρατιας. Να βοηθησει να εξοπλιστουν οι αγωνιστες εργαζομενοι και νεολαιοι με τις ιδεες του Επαναστατικου Μαρξισμου. Τις μονες ιδεες που μπορουν να εξηγησουν αυτα που γινονται σημερα στο κοσμο, την κριση, τους πολεμους, την δυστυχια. Τις μονες ιδεες που αντεξαν στο χρονο και στα γεγονοτα την ωρα που οι αστοι και οι ρεφορμιστες αναζητουσαν νεα προσωπα και δρομους.

Οι συζητησεις του τριημερου εδειξαν ακομα οτι η μαρξιστικη ιδεολογια ειναι και επικαιρη και ζωντανη. Μεσα απο την πλουσια παραδοση του εργατικου κινηματος και του επαναστατικου μαρξισμου η πολιτικη συζητηση ειναι ζωντανη και ενδιαφερουσα και μπορει να τραβηξει το ενδιαφερον ακομα και 13χρονων και 15χρονων νεολαιων καθως και κουρασμενων απο το μεροκαματο εργαζομενων. Κι αυτο ειναι κατι που η Εργατικη Δημοκρατια το συναντα πολυ συχνα στις παρεμβασεις της και τις εκδηλωσεις της.

Ο "Επαναστατικος Μαρξισμος '93" εκλεισε τραγουδωντας την Διεθνη ενω ταυτοχρονα ανοιγε την αυλαια για μια σειρα απο συζητησεις με αγωνιστες της αριστερας για κοινη παλη εναντια στη δεξια, παλη για το σοσιαλισμο.

Δ. Χ.

Συζητησεις της Εργατικης Δημοκρατιας

14 Ιουλη:
Το επαναστατικο κομμα

21 Ιουλη:
Ο Πρωτος Παγκοσμιος Πολεμος και η διαλυση της Δευτερης Διεθνους

28 Ιουλη:
Η Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ______________________

Γραψτε μας στην διευθυνση Τ.Κ. 7280 Λευκωσια

Μολις κυκλοφορησε

Νοελ Χαλιφαξ

Εναντια στην καταπιεση και το σεξισμο

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Εκδόσεις Εργατική Δημοκρατία

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Κυκλοφορησε, στα μεσα του Ιουνη, το βιβλιο του Μιχαλη Πουμπουρη «Μερες Δοκιμασιας» με θεμα την εκστρατεια της ΕΟΚΑ 55-59 εναντια στο ΑΚΕΛ και το αριστερο εργατικο κινημα, τις δολοφονιες και κακοποιησεις αγωνιστων της αριστερας. Ακομα στο βιβλιο περιλαμβανονται στοιχεια για τις επιθεσεις εναντια σε αριστερους και για τις δολοφονιες αριστερων που εγιναν κατα τα πρωτα χρονια της ανεξαρτησιας μεχρι και το 1962.

Για μια μεγαλη χρονικη περιοδο και με αποκορυφωμα το 1958, που ο Μιχαλης Πουμπουρης χαρακτηριζει σαν την «πιο ματοβαμμενη χρονια για το εργατικο κινημα της πατριδας μας», μελη και υποστηρικτες του ΑΚΕΛ εγιναν στοχος βαρβαρων επιθεσεων απο μερους της ΕΟΚΑ.

Η αγριοτητα των δολοφονιων, ειδικα του Μενοικου και του Αρκοπάναου ηταν μεγαλη. Ο Μενοικος δεθηκε απο τους μασκοφορους του Γριβα πανω σε ενα πλατανο στην πλατεια της εκκλησιας του Λευκονοικου και λιθοβοληθηκε μεχρι θανατου. Ο Αρκοπάναος ξυλοκοπηθηκε απο τους μασκοφορους μεχρι θανατου μπροστα στην γυναικα και τα παιδια του. Η γυναικα του, που ξυλοκοπηθηκε και αυτη, περασε εννια μηνες στο νοσοκομειο μεχρι να θεραπευτει απο τα τραυματα της. Ο σκοπος των φονιαδων δεν ηταν μονο να σκοτωσουν τα θυματα τους αλλα να τρομοκρατησουν τους υπολοιπους αριστερους και να τους οδηγησουν στην απραξια και την αποδοχη της εθναρχιας σαν ηγετη του αντιαποικιακου αγωνα.

Το βιβλιο γελοιοποιει τις κατηγοριες και τη δικαιολογια που προβαλλουν ακομα και σημερα οι δολοφονοι, οτι το ΑΚΕΛ συνεργαστηκε με τους αγγλους αποικιοκρατες οτι τα δολοφονημενα στελεχη και οπαδοι του προδωναν τον εθνικο αγωνα. Η δεξια δεν καταφερε μεχρι σημερα να παρουσιασει εστω και ενα στοιχειο που να αποδεικνυει τους ισχυρισμους των μασκοφορων δολοφονων.

Ο Γριβας ηταν ξεκαθαρος για τους στοχους του οταν απαντουσε στον Ανθιμο στις 25 του Γενναρη του 58 που του ζητουσε να σταματησει τις επιθεσεις:

«Πρεπει ν'αντιμετωπισουμε την κατασταση θαρραλεα. Οι Κομμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας, ειτε το θελουμε, ειτε οχι. Ενδεικνυται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικη οντοτητα, ωστε να μην ειναι πλεον υπολογισιμος, δυναμενη δία των αποφασεων της να επηρεαζη το εθνικον ζητημα, ως συνεβαινε μεχρι τουδε.»

«ΕΝΟΤΗΤΑ» ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ;

Οταν ο Μ. Πουμπουρης παρουσιαζε το βιβλιο σε δημοσιογραφικη διασκεψη στις 17 Ιουνη 1993, δηλωσε οτι με το βιβλιο αυτο«... βοηθω τοσο στην αποκατασταση της αληθειας οσο και στην επουλωση, των πληγων του παρελθοντος. Αυτο, με την σειρα του, πιστευω, οτι θα βοηθησει στην εμπεδωση του πνευματος συναντιληψης και ενοτητας του λαου μας - στοιχεια τα οποια ειναι απαραιτητα στον αγωνα που διεξαγουμε σημερα για την επανενωση της πατριδας μας». (Χαραυγη 18 Ιουνη).

Στο ιδιο πνευμα ο Δημητρης Χριστοφιας ζητα στον προλογο του βιβλιου «...απο πλευρας ολων εκεινων που συνεχιζουν μεχρι και σημερα να μιλουν για 'προδοσιες' και 'προδοτες'» μια ειλικρινη αυτοκριτικη που «...τωρα, που και παλιν δοκιμαζεται ο λαος μας, θα συμβαλει στην ενισχυση του εσωτερικου μας μετωπου.»

Ο δηλωμενος λοιπον στοχος του ΑΚΕΛ με την εκδοση του βιβλιου ειναι με αντιτιμα οπως την πολιτικη αποκατασταση της αριστερας για την περιοδο 55-59 να ανοιξει ο δρομος για την «εθνικη ενοτητα», την συμφιλιωση ακομα και με την δεξια και την κυβερνηση Κληριδη.

Ομως η δεξια δεν πειθεται. Ο σημερινος προεδρος του ΔΗΣΥ και μελος της ΕΟΚΑ 55-59 Γιαννακης Ματσης απαντησε χωρις δισταγμο πριν μερικους μηνες σε ερωτηση απο ακροατη του ΡΙΚ, οτι «ο αρχηγος ηξερε τι εκαμνε» οταν διατασσε τις δολοφονιες των αριστερων. Ο ιδιος δεν διστασε να υποστηριξει με παθος την αποκατασταση των 62 που απολυθηκαν απο την Δημοσια Υπηρεσια, για το ρολο τους στο πραξικοπημα επειδη δηθεν δεν περασαν απο κανονικη δικη.

Αντιθετα για τις δολοφονιες αριστερων εργαζομενων η γνωμη και μονο του αρχηγου της φασιστικης οργανωσης Χ, του φανατικου κομμουνιστοφαγου Γριβα, ηταν αρκετη για τον Γ. Ματση. «Ο αρχηγος ηξερε τι εκαμνε».

ΔΙΑΣΠΑΣΗ

Οι δολοφονιες και οι επιθεσεις κορυφωθηκαν το 58 και συνεχιστηκαν στα πρωτα χρονια της ανεξαρτησιας μεχρι και το 1974. Μετα το 1958 η ενταση τους χαμηλωσε καθως φουντωνε ο θυμος και η αγανακτηση αναμεσα στην βαση του ΑΚΕΛ. Οι μαζικες εκδηλωσεις διαμαρτυριας για τις δολοφονιες και τις κακοποιησεις εδωσαν καθαρο το μυνημα στον Γριβα.

Το βιβλιο πρεπει να διαβαστει απο καθε αριστερο αγωνιστη. Οχι ομως απλα για να πειστει οτι η παραταξη στην οποια ανηκει δεν προδοσε τον αντιαποικιακο αγωνα. Το ΑΚΕΛ ηταν πραγματι μια αντιαποικιακη δυναμη πολυ προτου εμφανιστει η δεξια και η ΕΟΚΑ σαν η ηγεσια αυτου του αγωνα. Ουτε για να πειστει οτι η γραμμη του ΑΚΕΛ για ειρηνικο μαζικο αγωνα σε αντιθεση με την γραμμη του ενοπλου αγωνα της ΕΟΚΑ και της δεξιας, ηταν σωστη.

Ο λογος που πρεπει να διαβαστει ειναι για να ρωτησει στο τελος ποια ηταν η πολιτικη γραμμη που διασπασε το μαχητικο κινημα ελληνων και τουρκων εργατων που υπηρχε πριν λιγα μολις χρονια.

Αυτη η πολιτικη γραμμη ηταν η γραμμη της Ενωσης που υιοθετησε το ΑΚΕΛ. Μια εθνικιστικη γραμμη που εφερε την διασπαση του εργατικου κινηματος σε Ελληνες και Τουρκους δενοντας τους με τις «δικες τους» αστικες ταξεις, και τους οδηγησε στους πολεμους και τις σφαγες του 63, του 67 και του 1974.

Οι μεγαλες απεργιες και κινητοποιησεις Ελληνων και Τουρκων εργατων του 1948, εγιναν σε μια περιοδο κρισης για τον ιμπεριαλισμο, ενω μετα το τελος του δευτερου παγκοσμιου πολεμου τα αφεντικα σε ολο το κοσμο προσπαθουσαν να σιγουρεψουν την εξουσια τους μπροστα στα αντιφασιστικα αντιστασιακα κινηματα που ειχαν ξεφυτρωσει σε ολοκληρη την Ευρωπη και τα αντιαποικιακα κινηματα στον τριτο κοσμο.

Ομως η ευκαιρεια για μια επαναστατικη λυση στο προβλημα της αποικιοκρατιας εμεινε ανεκμεταλλευτη. Αντιθετα το ελληνικο κομματι της εργατικης ταξης δεθηκε στην ουρα ενος ελληνικου εθνικιστικου ενωτικου κινηματος να υποστηριζει τις επιδιωξεις της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης. Εμεινε ετσι αδυναμος στοχος στις επιθεσεις των μασκοφορων δολοφονων που ηθελαν την διαλυση του.

Απο τοτε η πολιτικη της «εθνικης ενοτητας» συνεχιζει να κλεινει τον δρομο σε μια απαντηση στις προκλησεις των αστων και της δεξιας.

Σταυρος Σιδερας

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ο Κρις Χαρμαν στο βιβλιο *ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ* περιγραφει μεσα απο ποια ιστορικη διαδικασια δημιουργειται το εθνικο κρατος και πως αναπτυσσεται η ιδεολογια του εθνικισμου σαν συστατικο του ιδιου του καπιταλισμου.

Παρα τους μυθους των διαφορων εθνικιστων για την «αιωνιοτητα» του ενος ή του αλλου εθνους, ολες οι προκαπιταλιστικες ταξικες κοινωνιες ηταν οργανωμενες σε κρατη οπου η εννοια εθνος και η εθνικιστικη ιδεολογια ηταν αγνωστες. Οι υπηκοοι τους δεν ειχαν την συνειδηση οτι οφειλουν να ειναι πιστοι σε ενα κεντρικο κρατικο μηχανισμο, και οτι μια κοινη γλωσσα, και μια κοινη καταγωγη τους δενει με το υπαρχον κρατος.

Η αναπτυξη του καπιταλιστικου τροπου παραγωγης στις μεγαλες πολεις της Ευρωπης την τελευταια περιοδο της φεουδαρχιας εσπασε τον κατακερματισμο σε πολλα μικρα φεουδα που ελεγχονταν πολιτικα και οικονομικα απο τους διαφορους φεουδαρχες. Η αναγκη για μια μεγαλυτερη εσωτερικη αγορα με καθορισμενα γεωγραφικα συνορα, ενα συγκεντρωτικο κρατος, μια γλωσσα, ενα νομικο συστημα και ενα νομισμα ωστε να λειτουργησει καλυτερα η καπιταλιστικη αγορα δημιουργησε το εθνικο κρατος. Αυτη η διαδικασια στην αρχη ηταν αυθορμητη. Στο βαθμο που διαφορα κομματια της κοινωνιας επωφελουνταν απο τις καλυτερες συνθηκες που προσφερε ο καπιταλισμος, υιοθετουσαν αυθορμητα τη γλωσσα της αγορας, και την ιδεολογια του εθνικου κρατους.

Ομως απο την αρχη ακομα αυτο δεν ισχυε με κανενα τροπο για ολοκληρο τον πληθυσμο. Η νεαρη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη δημιουργησε τα εθνικα κρατη μεσα απο μια συνειδητη και πολλες φορες βιαιη προσπαθεια. Ειχαν να αντιμετωπισουν την αντιδραση της παλιας ταξης που ελεγχε το κρατος αλλα και τους ανθρωπους που θα αποτελουσαν το υλικο για αυτα τα εθνη.

Η ανακηρυξη απο τα πανω της διαλέκτου και της θρησκειας ενος μονο τμηματος του πληθυσμου σαν επισημης θρησκειας και γλωσσας του εθνους οδηγησε στη δημιουργια προνομιων και μεγαλυτερων ευκαιριων για ενα κομματι του πληθυσμου, οπως και την εθνικη καταπιεση των μειοψηφιων.

ΑΣΤΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Στην περιοδο της δημιουργιας των πρωτων εθνικων κρατων ο εθνικισμος παιζει ενα ιστορικα προοδευτικο ρολο διοτι συγκρουεται με την φεουδαρχια. Ομως με την παγκοσμια επικρατηση του καπιταλισμου ο εθνικισμος γινεται βασικο μερος του ιδεολογικου οπλοστασιου της αρχουσας ταξης, ενας τροπος για να προσδεσει την εργατικη ταξη στο αρμα της με τον μυθο του παραδοσιακου «εθνικου πολιτισμου» που εχει ταχα τις καταβολες του στα βαθη των αιωνων.

Ομως ο πολιτισμος αλλαζει καθε φορα που αλλαζει και η μορφη της κοινωνιας, η οικονομικη της βαση. Ο πολιτισμος που κυριαρχει σημερα αναπτυχθηκε πανω στο εδαφος της καπιταλιστικης κοινωνιας. Ουτε ειναι ο ιδιος για ολο το εθνος, αλλα διαφερει αναλογα με την ταξη, ο πολιτισμος των εκμεταλλευτων ειναι παντα διαφορετικος απο τον πολιτισμο των εκμεταλλευομενων.

Ο Χαρμαν δειχνει πως η εθνικιστικη ιδεολογια ειναι μερος της αντανακλασης πανω στην συνειδηση των ανθρωπων της εμπειριας της ζωης μεσα στον καπιταλισμο. Το οτι ζει στον καπιταλισμο κανεις τον κανει να θεωρει ως δεδομενη την αναγκαιοτητα του εθνικου κρατους.

Σημερα που η οξυνση της οικονομικης κρισης και η καταρρευση των «σοσιαλιστικων» κρατων (στην πραγματικοτητα των κρατικων καπιταλισμων) σπρωχνει τους καπιταλιστες παγκοσμια - σε ανατολη και δυση - σ'ενα ξεφρενο ανταγωνισμο, εχουμε το φουντωμα του εθνικισμου με δυο μορφες.

Εχουμε απο τη μια τον εθνικισμο των κυριαρχων αστικων ταξεων σαν μεσο ελεγχου της εργατικης ταξης για να δεχθει οικονομικες και αν χρειασθει και πολεμικες «θυσιες».

Και απο την αλλη τον εθνικισμο για προωθηση της ιδεας του εθνουςκρατους, οπως λ.χ. γινεται απο τους τοπικους ηγετες της διαλυμενης ΕΣΣΔ και της πρωην Γιουγκοσλαβιας για τη διατηρηση του ελεγχου τους τουλαχιστο σ'ενα τμημα του παλιου κρατους. Η εργατικη ταξη τους ακολουθησε στον αδιεξοδο δρομο του εθνικισμου επειδη τον ειδε σαν εναλλακτικη λυση στην καταπιεση και την απογοητευση της παλιας ταξης πραγματων.

Ομως επανειλημμενα η εργατικη ταξη σε περιοδους μεγαλης κοινωνικης κρισης εχει ερθει σε ρηξη με τον εθνικισμο.

Ο ρολος των επαναστατικων οργανωσεων ειναι να δειξουν μεσα απο τα επιχειρηματα και την συγκεκριμενη δραση τους οτι ο μονος δρομος για την πληρη ρηξη με ολα τα σκουπιδια του παρελθοντος ειναι ο ταξικος πολεμος με τους αστους, η ταξικη ενοτητα με τους εργατες ολων των εθνων.

Το βιβλιο του Κρις Χαρμαν, σε μια περιοδο που η οικονομικη και πολιτικη κριση στην Ελλαδα και την νοτια Κυπρο εχει κανει την «αιωνιοτητα» του ελληνισμου το κεντρικο ιδεολογικο οπλο με το οποιο η αρχουσα ταξη οχι μονο δικαιολογει την εκμεταλλευση αλλα απειλει να συρει ξανα σε πολεμικες περιπετειες την εργατικη ταξη, ειναι πολυτιμο.

Μυριανθη Λοϊζου

εργατικη δημοκρατια

ο δολοφονος με το σαξοφωνο βομβαρδιζει τη Βαγδατη

Η προσφατη Αμερικανικη πυραυλικη επιθεση στη Βαγδατη εδειξε το μεγεθος της υποκρισιας του Κλιντον και των υπολοιπων ηγετων της Δυσης.

Οι 23 πυραυλοι "Κρουζ" που επεσαν τα μεσανυκτα της 25ης του Ιουνη στη Βαγδατη, σκοτωσαν οκτω τουλαχιστον ανθρωπους.

Ο Κλιντον ισχυριζεται οτι αυτη η νεα στρατιωτικη επιχειρηση εγινε σε αντιποινο για το σχεδιο δολοφονιας του Τζορτζ Μπους. *«Αισθανομαι πολυ καλα γι'αυτο που εγινε»* δηλωσε την επομενη της επιθεσης, παρα το γεγονος οτι τρια απο τα θυματα ειναι μικρα παιδια.

Το ποια ηταν η πραγματικη του επιδιωξη φανηκε οταν ανακοινωνε με τη δεουσα αποφασιστικοτητα σ'ολοκληρο τον κοσμο: *«Μην τολμησετε να υποσκαψετε τα συμεφροντα μας»*. Οι αξιωματουχοι στο Λευκο Οικο ηρθαν να προσθεσουν οτι δυστυχως απουσιαζαν απο τη Βαγδατη τα μεσα διεθνους ενημερωσης και κυριως το CNN για να μεταδιδονταν απευθειας ο βομβαρδισμος.

Ισχυριστηκαν οτι και οι 23 πυραυλοι βρηκαν το στοχο τους, τα γραφεια της Ιρακινης υπηρεσιας πληροφοριων. Ομως τουλαχιστο ενας απ' αυτους επεσε 37 ολοκληρα χιλιομετρα μακρυτερα ενω αλλοι τρεις επεσαν σε κατοικιμενες περιοχες.

Τιποτα απ' ολα αυτα ομως δεν εμποδισε τους ηγετες της Δυσης να υποστηριξουν ανεπιφυλακτα την επιδρομη. Ο Κολ τη χαρακτηρισε σαν "νομιμη αντιδραση", ο Μεητζορ δηλωσε πως *«οι ΗΠΑ ειναι απολυτα δικαιολογημενες και εχουν την πληρη υποστηριξη μου»*, ενω η κυβερνηση του Μητσοτακη *«εξεφρασε την κατανοηση της για την αμερικανικη ενεργεια»*.

Ο Κλιντον δεν κρατησε ουτε τα προσχηματα της "νομιμοτητας" των Ηνωμενων Εθνων προτου εξαπολυσει την επιθεση του. Πεταξε κατα μερος το φυλλο συκης πισω απο το οποιο προηγουμενα ενεργουσαν οι ΗΠΑ για να επιβληθουν στη Μεση Ανατολη και τη Σομαλια.

Η κατηγορια οτι υπηρχε σχεδιο δολοφονιας του Μπους δυσκολα θα μπορουσε να αντεξει στην οποιαδηποτε εξεταση. Απο τους 11 ιρακινους και 3 κουβετιανους κατηγορουμενους, μονο ενας "ομολογησε", κι' αυτο σε μια χωρα που ειναι περιφημη για τις ανακριτικες μεθοδους που εφαρμοζει στις φυλακες της. Η βομβα, που υποτιθεται οτι αποτελει ατρανταχτο αποδεικτικο στοιχειο, ειναι σημαδεμενη με αγγλικους και οχι αραβικους χαρακτηρες.

Το υποτιθεμενο σχεδιο δολοφονιας του Μπους ηταν το προσχημα για τη δολοφονικη επιθεση του Κλιντον.

Αλλα, αν ενα σχεδιο αποπειρας κατα της ζωης ενος ηγετη κρατους ειναι αρκετο για να δικαιολογησει μια τετοια επιθεση, ειναι πολλες οι χωρες στο κοσμο που θα ειχαν το δικαιωμα να εξαπολυσουν αναλογες επιθεσεις εναντια στη Ουασινγκτον. Ηταν ο Λευκος Οικος που πηρε το 1986 την αποφαση να βομβαρδισει τη Λιβυη, σε μια προσπαθεια εξοντωσης του Γκανταφι. Ηταν αυτοι που υποστηριξαν την ανατροπη και τη δολοφονια του προεδρου της Χιλης, του Σαλβαντορ Αλλιεντε, το 1973.

Ουτε βεβαια και η γενοκτονια των Κουρδων απο τον Σανταμ στα τελη της δεκαετιας του '80 δεν αποτελεσε γι' αυτους δικαιολογια για να επεμβουν, γιατι πρωτες και καλυτερες ηταν οι ΗΠΑ και η Αγγλια που αδιαφορησαν για τη σφαγη των Κουρδων, συνεχιζοντας για χρονια να εξοπλιζουν τον Σανταμ.

Η σταση ωστοσο του ΑΚΕΛ, απεναντι στη νεα αυτη ιμπεριαλιστικη επιδρομη - που κριθηκε οπως παντα με γνωμονα το "πανω απ'ολα η Κυπρος μας" - καταληγει σε μια θλιβερη και αδιεξοδη για το εργατικο κινημα πολιτικη. Παραπονιεται οτι *«για υποθεση συνωμωσιας χρησιμοποιουν πυραυλους - για μας δεν δειχνουν ουτε την αναγκαια ευαισθησια»*. Μια σταση που οχι μονο δεν δινει καμμια προοπτικη αντιστασης στους ιμπεριαλιστες αλλα στην ουσια διεκδικει την ενδυναμωση των Ε/κ καπιταλιστων στον Ελληνοτουρκικο ανταγωνισμο μεσα ακριβως στα πλαισια της νεας παγκοσμιας ιμπεριαλιστικης αταξιας.

Η αριστερα πρεπει να αντιδρασει στο μηνυμα που «στελνει» ο Κλιντον στην υφηλιο . Ενα μηνυμα γραμμενο με το αιμα χιλιαδων Σομαλων και Ιρακινων. Πρεπει να ξαναζωντανεψουμε το συνθημα και τον αγωνα για το αμεσο κλεισιμο των Βασεων που στο στοχαστρο τους εχουν τους λαους της Μεσης Ανατολης.

Δαφνος Οικονομου

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑ

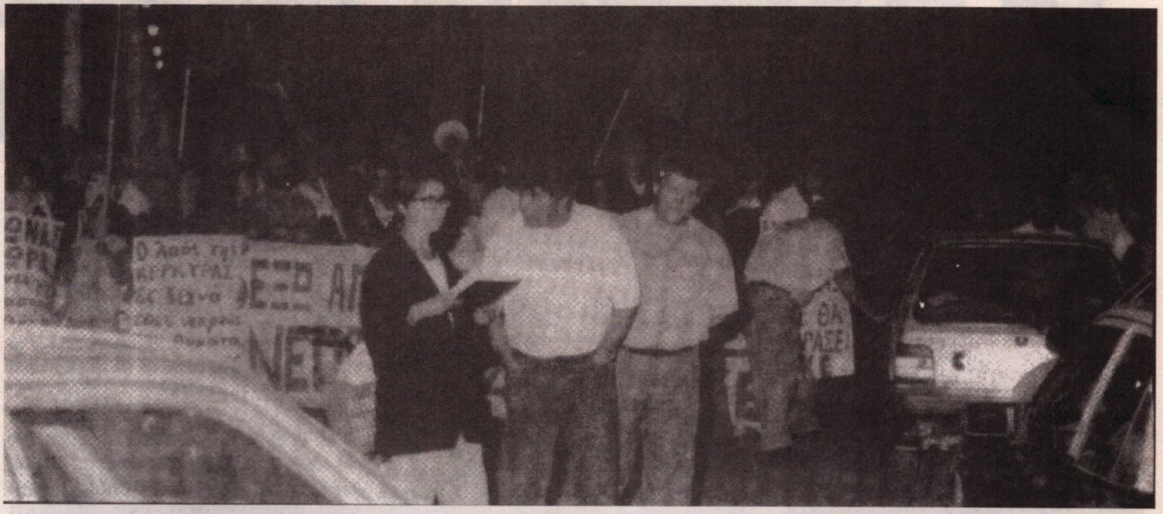

ΡΕΖΙΛΕΥΤΗΚΕ Ο ΛΕΠΕΝ

Στις 14 Ιουνη, ενα μηνα μετα την «ιγκογνιτο» παρουσια του στη Κυπρο, ο Λεπεν εφτανε στη Κερκυρα για να παρει μερος σε συνεδριο ευρωφασιστων βουλευτων.

Παρολο που και στην Ελλαδα τα μεσα ενημερωσης κυριολεκτικα εθαψαν την ειδηση της αφιξης του, στη Κερκυρα του επιφυλαχθηκε η πρεπουσα "υποδοχη". Χιλιαδες διαδηλωτες απεκλεισαν το χωρο του αεροδρομιου απαιτωντας να ξεκουμπιστει το φασιστικο σκουλικι απο το νησι.

Ο Λεπεν, ο σημερινος εμπνευστης των δολοφονικων επιθεσεων εναντια στους ξενους εργατες στην Ευρωπη, ειναι αυτος που χαρακτηρισε το ναζιστικο ολοκαυτωμα σαν μια "ασημαντη λεπτομερια της ιστοριας".

"Ολοι μαζι,να φυγει ο ναζι", "Ελληνες και ξενοι εργατες ενωμενοι" ηταν τα συνθηματα που αντηχουσαν στους δρομους της Κερκυρας στη διαρκεια της πενθημερης παραμονης του. Ο Λεπεν που εξηγησε οτι *«αυτα τα ταξιδια μας δινουν την ευκαιρια να συναντηθουμε με αλλες οργανωσεις σαν και τη δικη μας»*, τοσο εξευτελιστηκε στη Κερκυρα που τελικα δηλωσε οτι θα υποδειξει στους οπαδους του *«να μπoϋκοταρουν αυτο το τρελλο νησι»*.

Στη διαρκεια της παραμονης του στη Κυπρο ο Λεπεν ειχε την ευκαιρια να συναντηθει με τον Συναγερμικο Δημαρχο Παραλιμνιου Βλιττη, οπου, συμφωνα με "Το Περιοδικο", "συζητησαν θεματα κοινου ενδιαφεροντος". Το εντυπο του Χατζηκωστη δημοσιοποιησε, ασφαλως, την ολη υποθεση μετα την αναχωρηση του "ευγενεστατου και προσιτου" - συμφωνα παντα με "Το Περιοδικο" - ευρωναζιστη. Ο Βλιττης, που προσφατα ανακηρυξε τον Νταλαρα - τον τραγουδιστη των εξοπλισμων - σε επιτιμο δημοτη του Παραλιμνιου, καλεσε τον Λεπεν να ερθει ξανα στη Κυπρο οταν θα διδυμοποιηθει το Παραλιμνι με τη γαλλικη πολη Bormes Les Mimosas. Μια πολη που βρισκεται στη περιοχη της Κυανης Ακτης απ' οπου οι ναζιστες απλωνουν τα σιχαμερα πλοκαμια τους και στην υπολοιπη Γαλλια. Αν ο Λεπεν τολμησει να τιμησει τον κ. Βλιττη με την παρουσια του, πρεπει να κανουμε σιγουρο οτι αυτη τη φορα και ο Λεπεν και οι εδω θαυμαστες του θα βρεθουν αντιμετωποι με ενα ακομα «τρελλο νησι».

Ας αντλησουμε απο τα μαθηματα των αντιφασιστικων κινητοποιησεων της Κερκυρας. Πιο κατω αναδημοσιευουμε αποσπασματα απο αρθρο στην εφημεριδα της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση, *Εργατικη Αλληλεγγυη*, που πρωτοστατησε σ'αυτες τις κινητοποιησεις.

Πεντε μερες εμεινε ο Λεπεν στην Κερκυρα και δεν τολμησε ουτε για ενα λεπτο να εμφανιστει δημοσια, παρα τις δηλωσεις του οτι τιποτα δεν μπορει να τον σταματησει.

Ηδη πριν ακομα πατησει το ποδι του στο νησι η πολη της Κερκυρας ειχε γεμισει με πανω και συνθηματα κατα του φασισμου και υπερ της αλληλεγγυης με τους ξενους εργατες. Οι ντουντουκες και τα μεγαφωνα καλουσαν σε αμεσες κινητοποιησεις.

Τη Δευτερα 14 Ιουνη, την ημερα της αφιξης του, χιλιαδες συγκεντρωμενοι εξω απο το αεροδρομιο απεκλεισαν ολες τις πυλες απαιτωντας "να γυρισει πισω με το ιδιο αεροπλανο". Παρα τις προσπαθειες της αστυνομιας να τον βγαλει εξω στα κρυφα ο κοσμος προετοιμασε ολονυκτια πολιορκια και ελεγχαν ολα τα οχηματα που εβγαιναν εξω. Οι υπαλληλοι του αεροδρομιου ετρεχαν μεχρι τις πυλες για να δωσουν πληροφοριες για τις προσπαθειες φυγαδευσης του.

Απο το νεκροταφειο

Αργα το βραδυ η αστυνομια καταφερε να τον φυγαδευσει μεσω ενος νεκροταφειου που βρισκεται πισω απο το αεροδρομιο. Ο Λεπεν εφυγε πεζος μεσα στη νυχτα, κατω απο βροχη, σαν "βρεγμενη γατα".

Την επομενη μερα οι διαδηλωτες συναντηθηκαν εξω απο το "Αστηρ Παλλας". Την προηγουμενη κρατουσαν "ομηρο" τον Λεπεν στο αεροδρομιο, την επομενη στο ξενοδοχειο οπου εμενε. Την Τεταρτη 16 Ιουνη θα επιχειρουσε δημοσια εμφανιση εγκαινιαζοντας τα γραφεια της φασιστικης ΕΠΕΝ στην Κερκυρα.

Η κλιμακωση ομως των αντιδρασεων οδηγησε στο καλεσμα παγκερκυραικου συλλαλητηριου την ιδια ωρα με τα εγκαινια. Ο Λεπεν αναγκαζεται να παραμεινει στο ξενοδοχειο και οι φασιστες της ΕΠΕΝ απομονωμενοι στα γραφεια τους.

Γυρω στις 10.000 εφτασε ο κοσμος που πλημμυρισε το κεντρο της Κερκυρας για να βροντοφωναξει: "Ποτε ξανα φασισμος". Αναμεσα τους ξενοι εργατες και οχι μονο. Υπηρχαν ηλικιωμενοι Εβραιοι, με χαραγμενα στα χερια τους αριθμους - σημαδια απο τα ναζιστικα στρατοπεδα συγκεντρωσης.

Οι αντιδρασεις των ξενοδοχοϋπαλληλων του "Αστηρ Παλλας" σε συνδυασμο με τις εκρηκτικες αντιδρασεις του κοσμου αναγκασαν τον Λεπεν να περασει τις τελευταιες μερες της παραμονης του σ'ενα μικρο χωριο.

Ετσι ο λαος της Κερκυρας ξεφτιλισε τον Λεπεν, δινοντας ενα γερο χαστουκι στους φασιστες.

Οργανωση

Ομως η επιτυχια των κινητοποιησεων δεν ηταν προεξοφλημενη. Κρινονταν μερα με τη μερα εξαιτιας της διστακτικοτητας των κομματων της αντιπολιτευσης. Οπως δηλωσε μελος τοπικης αντιρατσιστικης ομαδας: *«Τις αποφασεις για το τι θα γινοταν ειτε στο αεροδρομιο οταν ηρθε ο Λεπεν ειτε στον αποκλεισμο των γραφειων της ΕΠΕΝ τις επαιρνε ο κοσμος απο τα κατω ξεπερνωντας την αντιπολιτευση»*. Συγκεκριμενα το ΚΚΕ μετα τα γεγονοτα του αεροδρομιου αποχωρησε επειδη δεν συμμετειχε και η Νεα Δημοκρατια στις κινητοποιησεις γιατι, οπως ισχυριστηκε, αν συμμετειχε θα υπηρχε ευρυτερη αποδοχη. Το ΠΑΣΟΚ τοσο στο αεροδρομιο οσο και στα γραφεια της ΕΠΕΝ προσπαθησε ν'απομακρυνει τον κοσμο υποστηριζοντας οτι αυτες οι ενεργειες πρεπει να ειναι συμβολικες.

Ποια "ευρυτερη" αποδοχη ομως θα μπορουσε να περιμενει κανεις οταν αυτες οι κινητοποιησεις ηταν οι μαζικοτερες που εγιναν τα τελευταια χρονια στην Κερκυρα; Επι πλεον το να ζητας να κινητοποιηθει μαζι σου το κομμα που η κυβερνηση του ακολουθει ρατσιστικη πολιτικη και ανοιγει το δρομο στους φασιστες οχι μονο δεν δημιουργει μαζικοτητα αλλα σπερνει τη συγχυση. Απο την αλλη, τι θα πετυχαιναν οι συμβολικες ενεργειες οταν ο Λεπεν θ' αλωνιζε ελευθερος κι ο κοσμος απλα θα τον παρακολουθουσε στους δρομους χωρις αντιδραση; Θα δημιουργουσε την εικονα της απογοητευσης, οτι τελικα δεν μπορουμε να στριμωξουμε τους φασιστες.

Οι συντροφοι της ΟΣΕ και της τοπικης αντιρατσιστικης οργανωσης εδωσαν με επιτυχια τη μαχη για την κλιμακωση των κινητοποιησεων.

Οι εργατες και η νεολαια της Κερκυρας απεδειξαν οτι η μαζικη κινητοποιηση και η οργανωμενη δραση που δεν αφηνει τους φασιστες να σηκωσουν κεφαλι, ειναι οι οροι για να μπει οριστικα ταφοπλακα στη φασιστικη απειλη.